

"Bodimo pozitivni, zadovoljni in z iskrkami v očeh"

Osrednja prireditev ob polnoletnosti naše občine

Naša občina je postala polnoletna. Dopolnili smo 18 let in z velikim pričakovanjem zremo v prihodnost. Upamo na najboljše. Veliko prireditev se je zvrstilo ob našem praznovanju. V petek, 21. aprila, je bila praznovanju posvečena osrednja prireditev.

Prelet zmajarjev nas je opomnil, da smo svoje poglede usmerili v nebo in se za nekaj trenutkov prepustili brezčasnosti. Program, ki se je nadaljeval v večnamenski dvorani, je pričela Pihalna godba Markovci in zaigrala himno. Sledil je pozdravni nagovor župana Milana Gabrovca, ki je pozdravil vse prisotne, posebej pa občane in občanke občine Markovci. Poudaril je, da se mladi veselijo polnoletnosti, ob tem pa se seveda še ne zavedajo, da vse to prinaša s seboj veliko odgovornosti, izzivov, obveznosti in dela. Z našo občino je enako. Začrtanih je veliko projektov, veliko del, ki se že izvajajo in tudi tista, ki se bodo v prihodnje. Potrebno je skrbeti za kvalitetno življenje vseh nas in župan si želi, da bi naša lokalna skupnost delovala kot »dobro naoljen stroj«. Najprej je izpostavil dela, ki so bila opravljena. »V Bukovcih smo zgradili sekundarni del kanalizacije, februarja smo z Ministrstvom za infrastrukturo podpisali pogodbo o gradnji dveh krožišč

v vrednosti 943.000,00 €, junija smo izbrali izvajalca za izgradnjo kanalizacije v Novi vasi v vrednosti 850.000,00 €, v Bukovcih in Stojncih smo menjali energetske potratne svetilke v vrednosti 14.000,00 €. Za izgradnjo in posodobitev javne razsvetljave smo namenili 28.000,00 €. Nov vodovodni priključek in fontana na pokopališču sta nas stala 18.000,00 €. Za vzdrževanje cest in zimsko službo smo namenili 140.000,00 €, poleg naštetega pa občanom subencioniramo tudi omrežnino pri vodi in smeteh ter v celoti pokrivamo odlaganje salonitnih plošč na deponijo v Markovcih ali na Čisto mesto v Gajkah. Izdatno tudi financiramo naša društva, da lahko izvajajo svoje programe in s tem prispevajo h kvalitetnemu družbeno političnemu življenju naše občine. Z nepovratnimi sredstvi podpiramo tudi kmetijstvo, obrt in drobno gospodarstvo.« Župan je v svojem nagovoru povedal tudi, da se zaveda odgovornosti, povezane z razvojem naše občine. Veliko imamo še načrtov, ki jih je potrebno izpeljati. »Eno od dveh načrtovanih krožišč se pri trgovini Špic že gradi, drugo, pri Kmetijski zadruzi, se bo začelo graditi v kratkem. V delu Markovcev želimo s prostorskim planom urediti zazidljivo območje za gradnjo individualnih objektov. Smo občina, ki skrbi za prometno

Nagovor župana Milana Gabrovca

varnost, zato posodabljam prometno infrastrukturo, posebej še kolesarske steze in pločnike. Večji del kolesarske steze od Spuhlje do Stojncev je že zgrajen, manjka še manjši del v Bukovcih in del od Markovcev do Spuhlje.

Začeli bomo že naslednje leto. V Sobotincih bomo dokončali okolico vaško-gasilskega doma in zgradili igrišče. V

športnem parku v Zabovcih želimo urediti postajališča za avtodome, prostor za šotore in kamp prikolice ter enostavne apartmaje. Tudi regatni center v Zabovcih imamo v mislih. Zgradili bomo dovozno cesto za gasilskim domom v Markovcih. Začeli smo graditi tudi kolesarsko stezo v Bukovcih od Sigeta proti Vopošnici.

Nadaljevanje na naslednji strani

Že nekaj časa želimo lepšo podobo našega pokopališča, zato bomo v kratkem pričeli z gradnjo nove ograje in s posodobitvijo starega vodovodnega priključka z novo fontano. Zraven naštetega bomo v kratkem končno sprejeli težko pričakovani OPN, pripravljamo pa se že za ponovno spremembo OPN-ja, saj želimo razširiti obrtno cono.« Ob koncu nagovora je žu-

pan vsem zaželel zdravja, moči in energije, da bomo vse zadano zmogli tudi uresničiti. »Bodite pozitivni, zadovoljni in z iskricami v očeh« je zaključil svoj nagovor. Z iskricami v očeh pa je program nadaljevala učenka šole Markovci Mia Pernat, ki je na tekmovanju Otroci pojejo slovenske pesmi in se veseli zmagala v svoji kategoriji. Predstavila se je s skladbo Uspavanka za Evo. V finale na tem tekmovanju sta se uvrstili še Ana Čuš s skladbo Zemlja pleše in Minea Gabrovec s skladbo Čez šušarski most.

Glasbeni popestritvi je sledilo podeljevanje priznanj turističnega društva naše občine. Društvo podeljuje priznanja občanom, ki s svojim trudom prispevajo k lepši podobi občine. S tem naj se utrdi zavedanje, da smo občina ljudje in da prav izgled naših domov, njihovih okolic, čebelnjakov, kmetij in drugih objektov pove veliko o nas samih. Priznanja za leto 2016 so prejeli družina Horvat, Stojnci 55, družina Kostanjevec, Bukovci 98, družina Kirbiš, Markovci 13, družina Meglič, Zabovci 4 D, družina Golob, Prvenci 1 B, družina Plohl, Sobetinci 11, Mirko in Lidija Šilak, Nova Vas 24 B ter Drago Strelec, Strelci 12. Najlepše urejena kmetija je kmetija Petra Slana iz Nove vasi 41 ter poslovni objekt Spirala iz Bukovcev.

Župan in podžupana ob sprejemu

Občina Markovci je tudi letos podelila priznanja posameznikom in skupinam, ki so se v preteklosti s svojim delom posebej izkazali. Podeljeni sta bil dve listini in dve plaketi Občine Markovci. Listino je prejel **Anton Majerič**. Društvo upokojencev je v obrazložitev zapisalo: »Anton Majerič se je hitro po prihodu v Stojnce vključil v kulturno in vaško delovanje vasi in občine. Leta 2002 se je pridružil pihalnemu orkestru, leta 2005 pa postal tajnik društva. To nalogo opravlja še danes. Vedno je pripravljen pomagati tudi pri vseh drugih vaških dogodkih, posebej aktiven pa je bil v letih med 2007 in 2011, ko je bil predsednik vaškega odbora. Že 10 let uspešno vodi Društvo upokojencev občine Markovci, kjer skrbi za vzdrževanje stavbe društva in se zelo aktivno angažira na vseh področjih izboljševanja kvalitete življenja naših upokojencev. Aktiven je tudi v političnem življenju občine – tako je bil v letih med 2011 in 2015 član odbora za negospodarske dejavnosti, od leta 2015 pa je član odbora za okolje in prostor.« Ob prejemu nagrade se mu zahvaljujejo za njegov doprinos, mu čestitajo in želijo še veliko uspehov pri delu.

Listino občine Markovci je prejel tudi **Silvo Fošnarič**. Športno društvo Stojnci je zapisalo: »Silvo Fošnarič se je

v Športno društvo Stojnci vključil kot 17-letnik leta 1977. Mesto v ekipi, kate-re del je bil 18 let, si je pridobil s trdim in vztrajnim delom. S to ekipo je postal prvak MNZ lige Ptuj, igral je kvalifikacije za 2. slovensko ligo, v ligi MNZ pa je bil več sezon najboljši strelec. Nastopal je tudi v ekipi, ki je ŠD Stojnce pripeljala v 3. slovensko ligo. S trenerskim delom je pričel leta 1982 – sprva z mlajšimi, kasneje pa je postal in je še trener članske ekipe. Je član upravnega odbora društva ter s svojim delom odločilno pomaga pri razvoju športnega parka in tudi pri zbiranju finančnih sredstev za delovanje društva. Zaradi njegovega dela in truda ima danes društvo tako dobre pogoje za delo, zato je prav, da prejme zaslužen priznanje.«

Občina Markovci je letos podelila tudi dve plaketi. Prvo je prejel **Franc Žnidarič**. Predlog za podelitev plakete je podal vaški odbor Sobetinci. »Gospod Žnidarič je lahko vzgled in motivacija, saj nam njegova življenjska pot dokazuje, da je mogoče s predanostjo in trdno voljo premagati tudi poškodbe iz mladih let. To nam dokazujejo njegovi veliki uspehi in dosežki na področju kegljanja: republiški prvak v letu 1971, 3. mesto posameznika seniorja Jugoslavije v letu 1973, 1. mesto na srečanju Bratstva in

Prejemnika plakete Občine Markovci, Anton Majerič in Silvo Fošnarič.

Prejemnika listine Občine Markovci, Franc Žnidarič in Anton Glaser.

Prejemniki priznanj Turističnega društva Občine Markovci ...

... v akciji Ocenjevanja okolja za leto 2016.

enotnosti Jugoslavije leta 1975. Na državnih prvenstvih je praktično nepremagljiv že od leta 2002 in je nanizal že 17 državnih naslovov. Ob 60-letnici ga je posebej izpostavilo tudi Športno društvo invalidov Maribor, ki je navedlo, da v celotnem obdobju med 1949 in 2009 prav gospod Žnidarič najbolj izstopa med kegljači in da je zaslužen za izjemne rezultate na republiški, zvezni in mednarodni ravni.« Druga plaketa je pripadla **Antonu Glaserju** iz Markovcev. Predlog so skupaj podali vaški odbor Borovci,

PGD Borovci, ŠD Borovci, Ribiška sekcija Borovci ter podžupan Zvonko Črešnik. »Anton Glaser se je takoj po preselitvi v Borovce vključil v delo vasi in takratne krajevne skupnosti. Dolga leta je bil predsednik vaškega odbora ter vseskozi skrbel za razvoj vasi: pomagal je pri pridobivanju sredstev za razširitev gasilskega doma in pričetek del v športnem parku. Prav pri pokrivanju strehe garaž gasilskega doma se je močno in trajno poškodoval. Kljub temu je kasneje postal gospodar športnega parka in tako skrbel

za izgradnjo športnega objekta, ureditev igrišč ter izgradnjo in ureditev ribnika. Še vedno aktivno sodeluje v vseh vaških društvih, sekcijah in odboru ter tako pomaga pri delovanju in razvoju vasi in vaškega življenja.«

Prireditev je glasbeno popestril ansambel, ki je bil sestavljen iz vrst pihalnega orkestra, skupaj z zasedbo PopKORn, ki deluje v okviru Kulturno-umetniškega društva KulTura. Predstavili so se nam s pesmimi Vse je lepše, ker te ljubim, Poletna noč ter Kako sva si različna. Skupaj

so prireditev zaključili z Markovsko, ki je posvečena naši občini. Praznovanje se je po uradnem delu nadaljevalo s pesmijo in plesom. Sama zaključujem z mislijo neznanega avtorja: »Življenje je potovanje, za katerega nihče ne dobi zemljevida. Vsakdo potuje po svoje in si sproti riše svoj zemljevid. Vsaka risba je nov smerokaz za vse, ki hodimo po čudovitih poteh življenja.« Naj bo do našega naslednjega praznovanja to pot dobre volje, ljubezni in zdravja.

IP, foto: BI

Z zanimanjem smo prisluhnili tudi kulturnemu delu programa.

Zvoki godbe so napolnili dvorano.

Brez naših žena pač ne gre

Društva so poskrbela za hrano

Bilo je veselo ...

Svet se vrti, križ pa stoji

Ko so kartuzijani izbrali to geslo za vodilo svojega reda, si prav gotovo niso mogli predstavljati, s kakšno veliko hitrostjo se bo svet vrtil slabo tisočletje kasneje. Življenje danes teče neverjetno hitro. Svoje terjajo službene obveznosti, ki jih hočemo opraviti kar najbolje, v kar največji možni meri bi se radi posvetili družini in vzgajali otroke, obenem pa hitre spremembe od nas zahtevajo tudi neprestano učenje in sprejemanje novosti. Ker se danes svet spreminja s tako hitrostjo, da prihaja do velikanskih sprememb že v času ene generacije, se prvič v zgodovini človeštva dogaja celo to, da se lahko starejši učijo od mlajših.

Tako je morda v tej naglici šlo mimo nas tudi »Markovo«, vendar vse, kar je lepo, plemenito, tisto, v kar je vloženo toliko truda in ljubezni, se ne pozabi kar tako. Letošnje slavje je bilo res lepo! Že v

cerkvi nas je s preprosto besedo nagovoril skorajda naš sosed Andrej Šegula iz Hajdine, sicer profesor na Teološki fakulteti v Ljubljani. Temu duhovnemu bogastvu, ki ga nosi v sebi Andrej in ga je želel deliti z nami so svoje dodali tudi cerkveni pevci. Morda smo se preveč navadili na odlično petje naših zborov, morajo priti od »drugod«, da nam povedo, kakšen zaklad imamo, kako lepo je biti pri sveti maši, če je vse tako usklajeno. Ker je letos minilo 10 let od postavitve novih orgel, sem kot župnik toliko bolj ponosen na to »investicijo«. Ni bil vržen denar v prazno, tudi ni bila naložba samo v »kraljico glasbil«, ampak predvsem »naložba« v ljudi. Pevci so dobili spodbudo, da morajo slediti orglam, morajo »preglasiti« orgle s svojim ubranim petjem. Hvala vsem, ki se tega zavedajo. Hvala vsem organistom, pevovalcem in seveda pevcem za ves Vaš trud.

Markovega ne bi bilo brez pogostitve za vse na župnijskem dvorišču. Tudi tam je ekipa, na katero se lahko vedno zanesem. Hvala vsem, ki to pogostitev pripravljate, ki darujete darove, ki jih lahko potem postrežejo, in seveda vsem tistim, ki pridete in se poveselete z nami. Človek se tudi v tej naglici mora znati ustaviti, se poveseleti, pogovoriti, deliti svoje skrbi z bližnjim. Družiti se, srečevati se ... morda nam tega v tej naglici manjka?

In že je bil pred nami in našimi mladimi nov izziv – sveta birma. Kar 56 mladih iz naše župnije je prejelo zakrament svete birme. S štirimi animatorkami so se zelo dobro pripravili na srečanje z g. nadškofom. Čim več napora je vložena v neko delo, žrtve, tem večje je zadovoljstvo ob prihodu na cilj, vendar se tukaj ne ustavimo, temveč tečemo naprej. Življenje je tek na dolge proge, je maraton.

Želel bi, da bi mladi doživeli birmo kot potrditev v veri, da bi jih Sveti Duh vodil s svojimi navdihmi po pravi poti življenja ali kot je nekdo zapisal: »Sveti Duh, ne daš mi 1,4 milijona rezultatov iskanja, ampak mi pošlješ povečevalno steklo, ki mi pomaga ugotoviti, katera odločitev je zame najboljša«.

Tudi prvoobhajancem, bilo jih je 30, smo za njihov praznik skupaj ustvarili slovesno nedeljo. Hvala katehistinjam za trud z našimi mladimi in hvala staršem za poštene vzglede našim najmlajšim.

Praznovanjem pa kar ni videti konca. Preteklo nedeljo smo sveto mašo darovali za vse tiste zakonce, ki v letošnjem letu obeležujejo obletnice sklenitve zakonske zveze. Vsako leto se lahko prijavijo tisti z letom dni skupnega zakona, pa 5, 10, 15, 20 ... leti skupnega življenja. Letos so med »pravimi« jubilarji tudi trije pari, ki

so našli kar 60 let svetega zakona. Vsem iskreno čestitam.

Tako pester letošnji Marijin mesec maj bomo zadnjo nedeljo zaključili s sveto mašo, ki jo bomo darovali za vse invalide, bolne in ostarele iz naše župnije. To bo letos pri nas prvič, zato vabimo vse svojce, da pripeljejo svoje starše, sorodnike, prijatelje, da se nam, kolikor je to v njihovi moči, pridružijo. K sodelovanju smo povabili tudi sodelavke iz Karitasa, ki bodo poskrbele za prevoze tistim, ki nimajo te možnosti (varovanci upokojenskih domov itd.). S sveto mašo jim želimo pokazati, da nismo pozabili nanje, da molimo zanje in za njihovo zdravje ter jim želimo duhovne okrepitev.

In na zaključku še prošnja za vse nas: »Sveti Duh, prižgi svetlobne oglase, da jih bodo videli vsi, ki imajo moč. Potrebujemo več pomoči za ljudi v stiski, več zavzetosti za konec vojn, več moči proti opravljamcem in nergačem, več negodovanja nad izključevanjem - več tega! Ne dovoli, da bi to sporočilo kdo spregledal!«

Janez Maučec, župnik, foto: IP, PM

»Pozdravljene, ve orgle nove!«

Tako smo natanko pred desetimi leti, v nedeljo, 22. aprila 2007 je bilo, slovesno zapeli pevci na koro v čast našim orglam, ki jih je blagoslovil

takratni mariborski nadškof dr. Franc Kramberger. Na letošnjo belo nedeljo, tudi nedeljo božjega usmiljenja oz. na Markovo nedeljo, smo tako obeležili 10. obletnico slovesnega blagoslova. Prav je, da se s par besedami dotaknemo jubileja.

Dolgoletna želja nas, markovskih vernikov, in našega župnika Janeza, da bi na koro zamenjali že »izpete Brandlove orgle«, se je uresničila. Prispevali smo skorajda vsi: vi, spoštovane župljanke in župljani, ki ste darovali vsak po svojih močeh, pomena novih orgel so se zavledli tudi v takratnem občinskem svetu pod vodstvom župana Franca Kekca in soglasno sprejeli županov predlog ter namenili znaten delež sredstev za nove orgle, ter boteri, ki ste gradnjo novih orgel podprli tako materialno kot duhovno.

Naše orgle so orgle »Opus 91« iz Škofijske orglarske delavnice Maribor. Sestavljene so iz 1487 piščali, skupaj z jezičniki jih je v orglah 1543. Petindvajset registrov je povezanih v dva manuala in

en pedal. Za izdelavo kovinskih piščali so porabili sedemsto kilogramov kositra in svinca. Največja piščal je dolga več kot pet metrov, najmanjša samo dober centimeter. Mehanske orgle so univerzalne, namenjene so prvenstveno za liturgijo, omogočajo pa tudi izvedbe koncertnih skladb različnih glasbenih stilov.

Da velika naložba ni bila zaman, se je v desetih letih več kot izkazalo. Danes nabirajo novih znanj prav na naših orglah številni organisti iz Zasebne glasbene šole v samostanu svetih Petra in Pavla na Ptuj, nanje so že zaigrali tudi priznani organisti profesorji. Še posebej pa smo ponosni na naše organiste, med katerimi danes lahko, hvala Bogu, kar izbiramo. Ob blagoslovu je petindvajset registrov odpiral in zapiral organist Andrej Kramberger, danes pa orglajo še Mitja Kostanjevec, ki je samouk in se je za igranje v predlanskem letu odločil povsem samoiniciativno, pogosto orgle zadonijo tudi izpod prstov Ernesta Kokota, kdaj pa kdaj tudi Daniela Tementa. Kar štirje

organisti torej, njim pa se pridružujemo vsi pevci in pevke na koro, od najmlajših do najstarejših, ki nam je v čast, da lahko Bogu v čast lepšamo bogoslužja ob veličastni kraljici glasbil.

Andrej Kramberger o markovskih orglah pravi: »Orgle so kraljica inštrumentov! Ta izraz res drži kot pribito, če pa govorimo o markovskih orglah, pa že lahko govorimo o presežkih. Ko sem prvič zaigral na stare Brandlove orgle, je bilo čutiti posebno občutje, hkrati pa tudi strah. Na blagoslovu novih orgel pred desetimi leti pa sem občutil tisto, kar se z besedami ne da opisati. Predvsem je to bila velika čast in ponos, da sem lahko prav jaz zaigral na mogočne nove orgle.

V čast mi je, da mi je Bog podaril talent, da sem lahko postal organist. Igranje orgel v domači farni cerkvi je veliko veselje zame in za mojo družino. Upam, da mi je Bog namenil še veliko let, da bom lahko sedel za domače orgle in nanje zaigral Bogu v zahvalo.«

Orgle imajo trojno poslanstvo: spremljajo ljudsko in zborovsko petje ter s tem lepšajo bogoslužja, s svojo melodijo razodevajo, da je krščanska vera vera VESELJA - KJER JE PETJE, TAM JE GLASBA, KJER JE GLASBA, TAM JE TUDI PRAVO VESELJE, in končno: orgle razodevajo edinstvo in povezanost med piščalmi.

Naj tudi mi po petju in glasbi rastemo v edinstvo in ljubezni, kakor imajo piščali na orglah vsaka svoj glas, ki se zli-va v čudovito harmonijo.

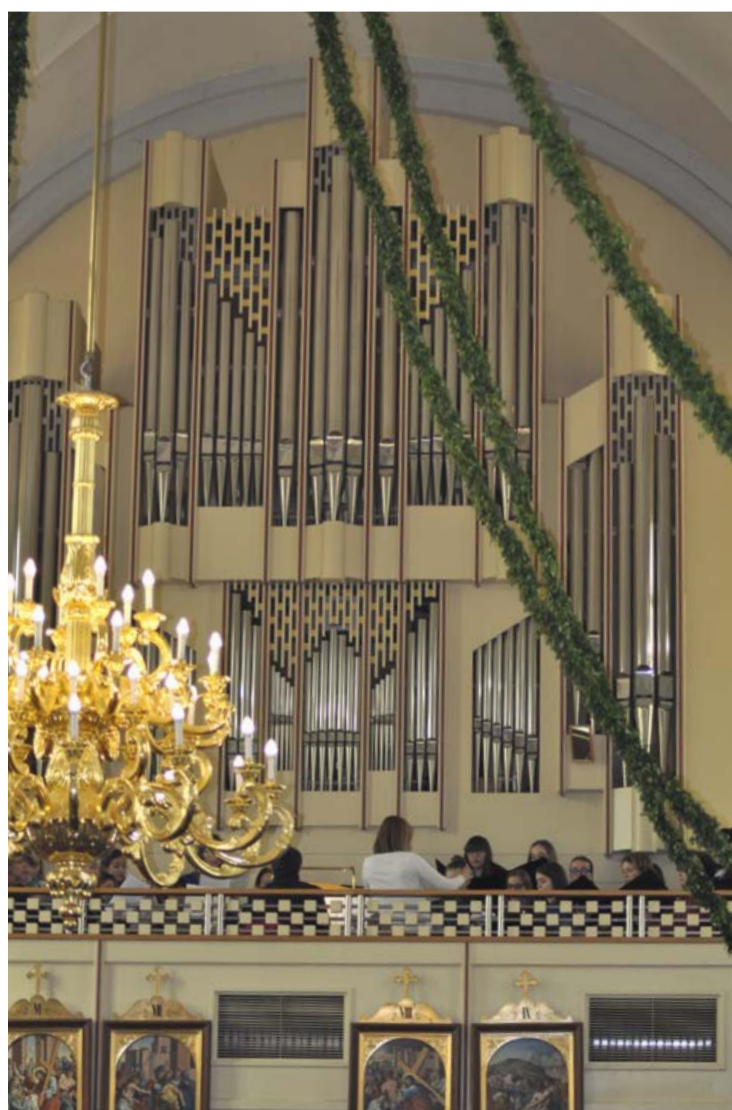
Hvala vsem, ki podpirate orgelsko dejavnost. Naj bodo orgle v naši župniji žive še na mnoga leta.

ADR, foto: PM

Organisti markovskih orgel

Naše orgle so orgle »Opus 91« iz Škofijske orglarske delavnice Maribor. Sestavljene so iz 1487 piščali, skupaj z jezičniki jih je v orglah 1543.

Okrasitev farne cerkve

Na pobudo Župnijskega pastoralnega sveta so se po vaseh naše občine v dneh pred farnim žegnanjem tudi letos zbrali občani, ki so sprva pridno nabrali zelenje, v naših krajih mu rečemo batek ali žingrli, kasneje pa ga spletli v enem kosu v dolžini več kot 10 metrov. Pletenje je bilo prijetno druženje vaščank in vaščanov, ki so k temu dodali še koristno delo.

Pletli so v Borovcih, Stojncih ter v Novi vasi pri Markovcih, kjer so se Novo-vaščanom pridružili Markovčani ter Zabovčani. Tako okrašena cerkev je ostala

tudi v maju, ko sta sledili slovesnosti sv. birme in prvega svetega obhajila.

Še pred Markovim pa je tudi letošnja cvetna nedelja v Markovcih bila v znamenju zelenja ter vaških presmecev, za katere so se potrudili fantje in možje posameznih vasi. Že več let zapored se z največjim in najbogatejšim presmecem lahko pohvalijo Borovčani, seveda pa so tukaj še Sobetinčani, Markovčani, Bukovčani in ostali, ki vsako leto peš prikoraajo v Markovce in prinesejo presmec k blagoslovu.

ADR

Stojncani ob nabiranju na velikonočni ponedeljek.

Foto: ADR

Pletli so tudi v Novi vasi.

Foto: MP

Cvetna nedelja v znamenju zelenja in vaških presmecev

Foto: IP

Markov bazar 2017

Tudi letos so člani OORK in župnijska Karitas ter podmladek RK v osnovni šoli pripravili že tradicionalno stojnico na žegnanjsko nedeljo, ki so jo poimenovali »Markov bazar«. K sodelovanju so povabili tudi Društvo podeželskih žena in različne donatorje, ki so darovali svoje izdelke. Obiskovalci Markove nedelje so lahko s prostovoljnimi prispevki pomagali otrokom iz socialno ogroženih družin za šolo v naravi. Letos se je pro-

stovoljnega prispevka nabralo malenkost več kot lansko leto. Z zbranimi sredstvi so zadovoljni, saj bodo nekemu morda vsaj nekoliko pomagali, da se bo njihov otrok lahko udeležil šole v naravi, ki se je morda zaradi finančne stiske ne bi mogel. Zbralo se je 150€. Zahvaljujemo se za darovano pomoč.

Marija Prelog, foto: IP

»Sreča je biti v prijetni družini prijateljev.« Pam Brown

Slavnostni sprejem krvodajalcev

V torek, 18. aprila, popoldne se je lepo število aktivnih in nekdanjih krvodajalcev v okviru praznovanja občinskega praznika zbralo na sprejemu v poročni dvorani v Markovcih. Podžupan Zvonko Črešnik se je krvodajalcem zahvalil za njihovo humanitarno poslanstvo, ki ga opravljajo z darovanjem krvi in s tem pomagajo ohranjati marsikatero življenje. V svojem nagovoru je poudaril požrtvovalnost in zavest, da pomagaš sočloveku s svojo življenjsko tekočino. Podžupan je skupaj s sekretarko Območnega združenja Ptuj, Marjano Cafuta, ki se je ravno tako zahvalila krvodajalcem za njihovo nesebično prostovoljno darovanje, ter predsednico OORK Markovci, Valerijo Šmigoc, podelil priznanja, plakete in značke za različno število odvzemov krvi v letu 2016.

Priznanja, plakete in značke so prejeli:

Za 5-krat darovano kri: Goran Bezjak, Sandra Cigula, Mateja Glažar, Brigita Majcen Peklar, Benjamin Majar, Lidija Podpečan, Vladimir Šuen, Tatjana Keres in Mateja Puc.

Za 10-krat darovano kri: Rok Brodnjak, Andrej Forštnarič, Katja Perko Vugrinec in Tatjana Keres.

Za 15-krat darovano kri: Marko Bezjak in Tatjana Keres.

Za 20-krat darovano kri: Borut Kristovič, Miran Matjašič, Aleksander Šeruga, Dejan Vojsk in Tatjana Keres.

Za 25-krat darovano kri: Ivan Fijan, Iztok Kostanjevec in Andrej Vajda.

Za 30-krat darovano kri: Marija Prelog.

Za 35-krat darovano kri: Janko Muhič.

Za 45-krat darovano kri: Stanko Hriberšek, Alojz Janžekovič in Srečko Kuzminski.

Za 50-krat darovano kri: Franc Prelog.

Za 60-krat darovano kri: Stanislav Kitak.

Za 80-krat darovano kri: Marjan Kirbiš in Janez Štumberger.

Marjan Kirbiš iz Markovcev in Janez Štumberger iz Stojncev sta lani darovala kri kar osemdesetkrat. Povedala sta, da

sta jo prvič darovala hitro po polnoletnosti. Oba osrečuje dejstvo, da lahko s svojo darovano krvjo pomagata ljudem, ki jo potrebujejo.

Vsem prejemnikom priznanj želimo obilo zdravja, da bodo smeli svoje rdečo zlato deliti soljudem, ki jo potrebujejo. Hvala vam v imenu tistih, ki ste jim z darovano krvjo rešili življenje.

Marija Prelog, foto: arhiv občine

Marjan Kirbiš in Janez Štumberger sta v lanskem letu kri darovala kar 80-krat.

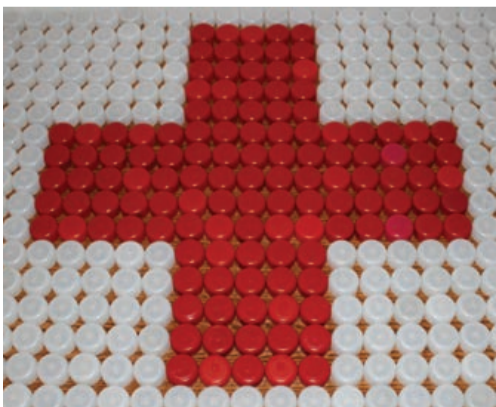
Marjana Cafuta v družbi Marije Prelog in podžupana Zvonka Črešnika.

Krvodajalci so bili veseli vsakoletnega sprejema ob občinskem prazniku.

Teden Rdečega križa

Rdeči križ je mednarodna dobrodelna in humanitarna organizacija, ustanovljena v Ženevi 23. oktobra 1863 na pobudo Jeana Henrija Dunanta.

Pomagajmo!

Rdeči križ v Sloveniji deluje od leta 1866, torej že več kot 150 let. Tega leta je bilo na Kranjskem pod Avstro Ogrsko ustanovljeno prvo »Gospojno društvo

za pomoč ranjenim in hudo bolnim vojakom«. Leta 1879 se mu je pridružilo še moško »Domoljubno deželno pomočno društvo«, ki se je leta 1902 združilo z ženskim in kot del avstro-ogrskega Rdečega križa delovalo do konca prve svetovne vojne. Od leta 1921 pa vse do razpada kraljevine Jugoslavije je slovenski RK deloval kot banovinski odbor RK kraljevine SHS in pozneje RK Jugoslavije.

Na ptujskem območju se je leta 1881 se je ustanovila podružnica RK pod okriljem deželne centrale (deželnega društva) za Štajersko s sedežem v Gradcu. Leta 1945 je bil ustanovljen Okrajni odbor RK Ptuj, leto kasneje pa mestni odbor RK Ptuj. Leta 1955 je bil ustanovljen občinski odbor RK Ptuj, prvi predsednik občinske organizacije območnega združenja je postal g. Adi Adolf Šarman.

Rdeči križ Slovenije je sestavni del mednarodnega gibanja Rdečega križa in

Rdečega polmeseca ter sodeluje z nacionalnimi organizacijami in društvi pod njihovim okriljem. Rdeči križ Slovenije je nevladna, nepristranska in neodvisna organizacija, katere poslanstvo je v prvi vrsti zaščita življenja in zdravja ter preprečevanje in lajšanje trpljenja ljudi in spoštovanje človekovih pravic, posebno med oboroženimi spopadi.

RK Slovenije deluje po naslednjih temeljnih načelih: HUMANOST, NEPRISTRANSKOST, NEVTRALNOST, NEODVISNOST, PROSTOVOLJNOST, ENOTNOST in UNIVERZALNOST.

Občinski odbor Rdečega križa (OORK) Markovci je bil ustanovljen leta 2006. V svojem okolju deluje zelo aktivno in intenzivno, saj organizira različna predavanja, sodeluje s podmladkom RK osnovne šole v Markovcih, ki ga vodi neutrudna ga. Marija Prelog, organizirajo krvodajalske akcije in sodelujejo z župnijsko Karitas. V nekdanji državi Jugoslaviji je po vojni bil ustanovljen kot krajevni odbor, ki je spadal pod okrajni odbor Ptuj, tako kot sedaj spada pod OZRK Ptuj (Območno združenje Rdečega križa Ptuj).

Ignac Habjanič

Zbirajmo plastične zamaške in pomagajmo!

Skupaj pomagajmo tistim, ki potrebujejo pomoč za lažje in lepše življenje. Majhen prispevek lahko komu olajša vsakdan. Z zbiranjem prispevamo tudi k čistejšemu okolju in prihodnosti za nas vse.

Občinska revija pevskih zborov in godbenikov

V sklopu občinskega praznika je bila že 4. leto zapored organizirana občinska revija pevskih zborov in Pihalne godbe občine Markovci. Tokrat se je odvila na velikonočni ponedeljek v večnamenski dvorani v Bukovcih.

Da bi bilo življenje brez glasbe ena sama napaka, se v markovski občini zaveda zavidljivo število občanov. To nam potrjuje že število vseh zborov, ki delujejo prav pri nas. Predstavilo se jih je kar šest: Komorni zbor Glasis, Otroški cerkve-

ni pevski zbor Zvonček, Ženska pevska skupina Florina, Vokalna skupina Vrtinec, Mešani cerkveni pevski zbor sv. Marko in Moški pevski zbor Markovci. Večer so slavnostno zaključili organizatorji dogodka, Pihalna godba občine Markovci.

Na glasbeno kulturo naše občine smo lahko zelo ponosni, saj ni veliko občin, ki se lahko pohvali z lastno občinsko revijo.

Pia Majerič

Pomlad v dvoje

Koncert ljubezenskih duetov v Markovcih

Vokalna skupina PopKORn nas je ob prvi obletnici glasbenega delovanja v soboto, 22. aprila, v večnamenski dvorani v Markovcih pomladno navdihnila s koncertom izbranih pesmi z ljubezensko tematiko. Šestčlanska zasedba, uravnotežena po spolu, je duete iz zakladnice slovenske in svetovne popularne glasbe izvajala ob spremljavi priložnostnega ansambla.

Skupina PopKORn, ki deluje v Kulturno-umetniškem društvu KulTura, je pred dobrim letom nastala iz ambicije šestih pevk in pevcev komornega zbora KOR, željnih ustvarjanja in poustvarjanja tudi popularne vokalno-instrumentalne glasbe ter solističnega pevskega udejstvovanja v majhni zasedbi. Lanskega aprila so se predstavili na osrednji Občinski prireditvi v Markovcih, poseben podvig prve sezone delovanja pa je bila udeležba na oktobrskem festivalu duhovno-ritmične glasbe Ritem srca. Pred publiko tisočih radostnih mladih ljudi so zasijali s pesmijo Hvala ti, Gospod. Avtorska pesem vodje skupine Daniela Tementa je plod velike življenjske preizkušnje in ima za skupino prav poseben pomen in težo. Nadvse uspešna festivalska izkušnja je PopKORn tudi medijsko izpostavila, večji prepoznavnosti pa so sledila številna vabila na nastope, med katerimi je odmeval zlasti decembrski samostojni glasbeno-duhovni večer v Rakovniku v Ljubljani, kjer so odpeli sedem lastnih avtorskih in še nekaj prirejenih pesmi z duhovno tematiko.

Popkornovke so Polona Strelec Čuš, Neža Tement in Helena Vogrinc, popkornovci pa Peter Cafuta, Rok Ciglar in Daniel Tement. Na program prvega velikega koncerta v Markovcih so uvrstili 15 ljubezenskih pesmi, ki so jih premierno predstavili že v najprikladnejšem času valentinovega na Ptuju. Večino pesmi so tudi tokrat odpeli v mešanih duetih, s spremljevalnimi vokali in instrumentalno spremljavo priložnostnega ansambla v zasedbi klavirja, kitare (oboje izmenično Daniel Tement), bas kitare (Mitja Kostanjevec), bobnov (Niko Kostanjevec), dveh trobent (Janko Kelenc in Danilo Kostanjevec) in dveh saksofonov (Jure Majerič, David Hameršak). Gostje na trobilih in pihalih so člani Pihalne godbe Markovci, ki so povabilo k sodelovanju sprejeli v duhu kulturnega povezovanja lokalnih društev.

Vso glasbo za vokaliste in instrumentaliste je priredil in aranžiral umetniški vodja PopKORna Daniel Tement. Kakovostno ozvočena vokalno-instrumen-

nežni ljubezni, si z ljubljenjem polepšali ves svet, si navihano predočili privlačno moško-žensko različnost, prepletli prste z ljubljeno osebo in se naposled nastal-

imenu skupine PopKORn posebej zahvalili Občini Markovci za vso podporo pri pripravi, organizaciji in izvedbi koncerta kot nepozabnega skupnega darila ljubi-

Tako veselo vzdušje je vladalo že pred nastopom.

Člani PopKORna

talna celota je zvenela razkošno in nas prepričljivo zapeljevala z značajsko raznolikostjo večnih ljubezenskih duetov. Razvnemali so nas temperamentni ekso-tični ritmi, kontrastne romantične izvedbe so nas raznežile, čutno izpovedana besedila so se nas dotaknila. Že uvodoma smo se zaljubili, še neuslišano hrepneli, se nato prepustili globoki, strastni in

gično ali pa pričakujoče zasanjali v Polesno noč, »ljubezni spev, šepet, sij čustev, žar strasti ...» Pri sebi smo jo morda kljubovalno sklenili z "ne mine, ne".

V opojnem vzdušju koncerta se je čustvu ljubezni ob koncu pridružilo čustvo hvaležnosti vsem, ki so omogočili lep glasbeni večer. Prikupni povezovalki programa Neža in Helena sta se v

teljem popularne glasbe ob občinskem prazniku.

Za lažje slovo smo izvedeli, da se 19. novembra na istem mestu zopet snidemo, takrat na velikem koncertu Komornega zbora Kor, v družbi najlepših skladb zlate slovenske popevke in zaenkrat še nerazkritega privlačnega gosta.

Mitja Muršič, foto: Metka Majcen

OKOLJU PRIJAZNE CENE

GEODETSKE STORITVE

GEO MERA

Anita Požegar s.p.
 InfoTel.: 041 588 358
 PE: Trg osvoboditve 10, LENART
 anita@geomera.si

Dolič 38, 2253 Destrnik, www.geomera.si

Godbeniška prvomajska budnica

Tudi letošnji 1. maj, praznik dela, smo vam godbeniki in godbenice že šestnajstič popestrili s prvomajsko budnico. Najbolj zgodnje smo predramili že ob 5.10, ko smo pri društvenih prostorih v Stojncih začeli z obhodom občine. Od tam smo pot nadaljevali v Bukovce, kjer se nam je pridružil župan, g. Milan Gabrovce. Za Bukovci so nas že nestrpno pričakovali vaščani Nove vasi, Markovcev, Zabovcev, Borovcev, Strelcev, Prvencev in Sobetincev. Ko smo, tako rekoč, prebudili vse občane in občanke, so na naš prihod čakali tudi v Zagojičih, kot že nekaj let, pa smo tudi letos svojo pot zaključili pri Domu starejših v Muretincih.

Zahvaljujemo se prav vsakemu, ki nas je prišel poslušat in nam s svojo dobro voljo in spodbudo dal vedeti, da naša glasba ne osrečuje le nas samih, pač pa se prenese tudi na vse poslušalce. Hvala tudi vsem, ki ste nas prijazno pogostili. Obljubljamo vam, da se bomo tudi prihodnja leta potrudili še dodatno polepšati praznik dela.

Pia Majerič

Že šestnajstič smo praznik dela počastili z zvoki prvomajske budnice.

»Kadar sledite svoji sreči, se vam bodo odprla vrata tam, koder ste mislili, da jih sploh ni.« Joseph Campbell

Florjanovo v Stojncih

4. maja, na god Sv. Florjana, so se prostovoljna gasilska društva gasilskega poveljstva občine Markovci udeležili tradicionalne Florjanove maše v dvorani gasilskega doma v Stojncih.

Od blagoslova in prve maše pred spomenikom sv. Florjana v Stojncih letos mineva 24 let. Iz leta v leto se zbiramo in obeležujemo god našega zavetnika gasilcev, se mu zahvalimo za zaščito in

varovanje na intervencijah. Tako vsaj enkrat letno počastimo njegovo ime, hkrati pa se spomnimo vseh preminulih članov. Od njih smo se naučili, kaj pomeni požrtvovalnost, ki so jo z veseljem prenašali na nas, kar pa tudi mi prenašamo na mlajše generacije. S tem vsi skupaj skrbimo za tradicijo in poskrbimo, da naša zgodovina društva in sv. Florjana ni pozabljena.

Pred pričetkom svete maše smo gasilci postrojili častni vod in ob spremljavi Pihalne godbe Markovci pričakali prihod vseh povabljenih gasilskih društev in gostov, ki so s prisotnostjo počastili našo prireditel. Farni župnik je opravil mašni obred in na koncu blagoslovil vse gasilce ter gasilsko tehniko.

Zahvalil bi se vsem, ki so pri tej prireditvi kakorkoli pomagali. To so Občina Markovci, Pihalna godba Markovci, Cerkevni pevski zbor sv. Marko, gospod župnik Janez Maučec, aktiv kmečkih žena Stojnci, Stanko Kelenc in cvetličarna Rožmarin.

Tekmovanje za kipec sv. Florjana

Tekmovanja so pomemben člen gasilskih izobraževanj, saj se s tem člani urimo in preverjamo operativno pripravljenost, ko je to potrebno.

V Stojncih smo pripravili tradicionalno gasilsko tekmovanje za kipec sv. Florjana, ki je potekalo na odlično pripravljenem tekmovalnem prostoru pred gasilskim domom v Stojncih. Glede na starostno kategorijo smo imeli tekmovanje za pionirje, pionirke in člane ter članice. V vseh tekmovalnih kategorijah je skupno sodelovalo 28 ekip. Najboljše tri ekipe v vseh kategorijah so prejele pokale v trajno last ter najboljša ekipa v vsaki kategoriji prehodni pokal. Pri pionirjih so najboljše mesto zasedli člani PGD Prvenci-Strelci, 2. so bili PGD Biš in 3. PGD Bukovci, pri pionirkah pa so slavile članice PGD Gabrnik, sledile so jim domačinke iz PGD Stojnci, 3. pa so bile pionirke iz PGD Bukovci. Člani: 1. PGD Tinje, 2. PGD Gabrnik, 3. PGD Podgorci.

V sklopu našega tekmovanja je potekal tudi spomladanski operativni pregled društev za GPO Markovci, Zavrč in Cirkulane, ki so se ga udeležila vsa prostovoljna gasilska društva iz vseh treh omenjenih GPO.

Dejan Zemljarič

Utrinki iz praznika gasilcev ter sobotnega gasilskega tekmovanja za kipec sv. Florjana.

Janezu Janžekoviču podeljena plaketa Nogometne zveze Slovenije

Nogometna zveza Slovenije (NZS) je 20. aprila letos na redni letni skupščini na Brdu pri Kranju podelila priznanja. Med prejemniki plaket NZS je bil tudi Janez Janžekovič, predsednik Športnega društva Bukovci. NZS podeljuje plakete izbranim posameznikom in organizacijam za pomemben prispevek pri razvoju nogometa. Janez Janžekovič ob funkciji predsednika ŠD Bukovci opravlja tudi funkcijo podpredsednika MNZ Ptuj, prav tako pa je pomemben član v različnih komisijah na ravni NZS. Iskreno čestitamo!

GM

Janez Janžekovič ob prejemu nagrade

Slovesnosti svete birme in prvega svetega obhajila

V soboto, 13. maja, je bilo v naši župniji praznično. Kar 56 mladih je prejelo zakrament svete birme, s čimer so postali »polnoletni kristjani«. Ob tej priložnosti

smo prvič imeli čast v naši župniji gostiti mariborskega nadškofa, msgr. Alojzija Cvikla, ki je mladim podelil zakrament in jim zaželel mirno in jasno cesto na poti

življenja. Vsem osmo- in devetošolcem iskreno čestitamo!

Naslednji dan, v nedeljo, 14. maja, pa so zakrament prvega svetega obhajila

prejeli tretješolci. 30 jih je bilo. Tudi njim iskreno čestitamo!

ADR

Letošnji birmanci, devetošolci

Foto: Črtica in druge zgodbe

Letošnji birmanci, oba razreda osmošolcev

Foto: Črtica in druge zgodbe

Prvo sveto obhajilo je letos prejelo 30 tretješolcev

Foto: Črtica in druge zgodbe

Oglašujte v Listu iz Markovcev!

Doseg vašega oglasa v vsako gospodinjstvo občine Markovci.

CENIK OGLASNEGA PROSTORA	
- zadnja stran ovitka	250,00 EUR
- 1/1 notranja stran	180,00 EUR
- 2/3 notranje strani	110,00 EUR
- 1/2 notranje strani	80,00 EUR
- 1/3 notranje strani	60,00 EUR
- 1/4 notranje strani	40,00 EUR
- vizitka	20,00 EUR

Naročila in informacije na
markovski.list@gmail.com

Spoštovani bralci in oglaševalci,

v ceniku oglaševanja v Listu iz Markovcev še vedno velja:
1 + 1 gratis, torej enega plačate, enega dobite ZASTONJ.

Uredniški odbor

Zgodbe iz preteklosti (5)

Zgodovinsko-etnološka razstava v Sobetincih

S pridobitvijo poljedelskih strojev je človek tudi brez posebnega razmišljanja opustil kmečko modrost svojih dedov in od kmečkega poljedelstva prešel na industrijsko. Široka stepna področja je zasejal z monokulturami. Te so kmalu pokazale svoj pravi obraz: po večini so postale prava poguba za zemljo (Avčin F., povz. po Puconji M.).

Ob izteku lanskega leta smo v Sobetincih pripravili razstavo o zgodovini vasi. Zbirka zapisov, fotografij, starih predmetov še daje številne možnosti nadgrajevanja. Zajela je kar nekaj tematik, v nadaljevanju pa se zdi smiselno razstavo dopolnjevati in se osredotočiti na določeno tematiko. Tudi v letošnjem letu bomo pripravili zgodovinsko-etnološko razstavo, ki se bo osredotočila na temo **kmetovanja v preteklosti**. Takšne zbirke omogočajo, da se zakladi predmetov ohranjajo, da se ohranja spomin na preteklost ne le v muzejih, pač pa bližje ljudem, tudi mlajšim generacijam. Te ob zapisih, predmetih, zgodbah spoznavajo lokalno zgodovino, kulturo, način življenja, kar prispeva k ohranjanju naše identitete in njenih vrednot.

Življenje kmečke družine je bilo v preteklosti tesno povezano z domačijo, ki je bila za kmečki svet domovina v malem. Vse stavbe na kmetiji so bile vključene v dejavnost kmetovanja v najširšem pomenu besede. V gospodarskem posloju sem odkrila kmečka orodja, ki so bila last mojega dedka, babice, morda celo njunih staršev. Odkrila sem nekaj plugov, nazadnje tako imenovani plug za pletje in obsipavanje koruze in krompirja. Radovednost in raziskovalna žilica pa sta me vodila do vedno novih odkritij v zvezi s to tematiko. Šele s pomočjo literature mi uspeva sestavljati mozaike spomina iz otroštva in zmorem razumeti logiko, način življenja, kot smo ga živeli nekoč na vasi. Kot otrok sem ure in ure preživljala na travniku, na polju in tudi v gozdu ob babici in dedku, ki sta hodila od sosedu do sosedu in sodelovala pri vseh kmečkih opravilih. Največ smo hodili k Županovim, Trunkovim, Cencekovim, Roškarovim ... Ne želim idealizirati spominov na preteklost, toda težko fizično delo je večino časa spremljalo pozitivno vzdušje, veselje in smeh. Žal so mnogi izrazi, ki smo jih uporabljali pri delu in poimenovanju orodij tonili v pozabo. Mnogi danes ne poznajo niti več narečja, kaj šele izrazov: »brane, krpele, rasohe, navel, hamot, kortmovrl ...«. Ljudje so večino predmetov, ki jih niso več potrebovali, preprosto odvrgli kot staro šaro. Nekaj kmečkih orodij je ohranil g. **Franc Žnidarič**, ki nam bo v veliko pomoč pri poimenovanju in predstavitvi uporabe. Nekaj jih je podaril zbiratelju **Matjažu Tementu** in njegovi družini. Matjaževa zbirka starin in kmečkih orodij se sčasoma veča in tudi pridobiva na vrednosti, zato bi bilo prav, da bi zagledala luč sveta in se ji dodala vsebina, dopolnjena z zapisi, poimenovanji in zgodbami.

Gre za izjemno obsežno in kompleksno tematiko, zato se bom ob tej priložnosti dotaknila le nekaterih drobcov, segajo pa v najstarejša obdobja. Pridobivanje in obdelovanje zemlje je več stoletij potekalo z enim samim name-

nom, in sicer preživetje oz. samooskrba. V preteklosti so bili zaradi nizke stopnje tehnološkega razvoja in popolnoma drugačnih družbenoekonomskih razmer vsi **procesi počasni** in zato v veliki meri uravnoreženi z naravnim okoljem. Ko so se Slovani v 2. pol. 6. st. in prvih desetletjih 7. st. naselili v sedanjo domovino, so bili ljudstvo, ki se je posvečalo predvsem poljedelstvu in živinoreji. Skupni slovanski izrazi domačega izvora kažejo, da so imeli ob koncu praslovanske dobe vse vrste za srednji vek značilnega poljedelskega orodja (**sekira, nož, brana, lopata, motika, srp, kosa, grablje, vile**). Med skupne slovanske izraze spada tudi plug, vendar je po mnenju strokovnjakov keltsko-romanskega ali germanskega izvora.

Zemlja je bila v začetku, v predfevdalni dobi, v skupni rabi ne le z gozdovi in pašniki, temveč tudi z obdelovalno zemljo. S formiranjem zemljiških gospodstev, ki je uvedlo hubno ureditev, je prihajala na bolj individualne enote, male družine. Izraba gozda in paše sta bila v kolektivni posesti, poljedelstvo in vrtnarstvo pa v individualni. Najbolj pogosto je bila v skupnem uživanju slabša zemlja v bližini vasi. Ta je bila namenjena vsakdanji paši, s katere se je živina vračala čez noč domov (gmajna, občina). V to vrsto gmajn so sodila navadno tudi vaška pota, kali za napenjanje živine in nekateri studenci. Upravičenci na tej vrsti zemlje so bili prvotno vsi vaščani. Pri goveji živini so pogosto organizirali le skupno pašo na gmajni. V skupnem gospodarjenju je bil zlasti do konca 18. st. tudi njivski svet pod strniščem ali v prahi. Ko so na njem pasli živino, je bil praktično izenačen z gmajno. Leta 1768 je Marija Terezija odredila, da se morajo vsi skupni pašniki razdeliti med dotedanje uporabnike, sorazmerno z velikostjo njihovih posesti. Obdelovati jih morajo kot njive ali travnike. V 18. st. so bili postavljeni temelji novega razvoja v poljedelstvu. Poleg razširitve koruze na Spodnjem Štajerskem je bila najpomembnejša uvedba krompirja in detelje.

Vladimir Bračič povzema neznanega avtorja, ki **leta 1821 poroča o kmetovanju na Ptujskem polju**. Pravi, da je zemlja bila v glavnem dobro obdelana. Njive so bile preorane v ozke ogone, kar je ocenil za slabo, ker je tako precej zemlje ostalo neizkoriščene. Orali so precej plitvo, običajno samo 4–6 col in le izjemoma globlje. Pri oranju so uporabljali lahek železni plug in tudi leseno ralo. Branali so z lahko brano štirioglate oblike z do 4 cole dolgimi klini – zobmi. Gnojenje je bilo po mnenju pisca pomanjkljivo, kar je pripisati slabemu staležu živine. Prevladoval je triletni kolobar z močnejšim uvajanjem koruze. Precejšnje površine njiv so bile v prahi. Na njivah so prevladovale žitarice. Sejali so rž, ječmen, pšenico, oves, koruzo, proso, ajdo.

Prevladovala je ozimna rž, medtem ko je bilo pšenice sorazmerno malo. V jeseni je bila po mnogih njivah ajda. Sejali so jo ali v praho ali kot drugi pridelek za ržjo ali ječmenom in je bila važno krušno žito. Ajdov kruh je bil zelo cenjen, še bolj pa ajdovi žganci in kaša. Na splošno so bili pridelki žitaric sorazmerno slabi, saj so dajali le 3 do 4-kratno seme, razen ajde, ki je ob sicer zelo nestabilnem letnem donosu dajala poprečno 8-kratno seme. Med okopavinami so bili korenje, repa in krompir. Korenje so sejali med rž in ječmen in ga po žetvi okopali. Repo so sejali v glavnem kot drugo kulturo na dobro pognojeno njivo. Krompirja je bilo še sorazmerno malo. Za leto 1846 je naveden podatek za Štajersko, da je imel krompir na njivah le 2,4-odstotni delež. Želi so s srpi, mlatili pa na roko s cepci. Med žitarcami je bil tudi ogon detelje, ki so jo običajno dajali konjem ob težjih delih. Sadili so tudi zelje. Med koruzo so imeli buče za krmo svinjam in za pridobivanje olja. Stalež živine je bil sorazmerno reven, kar je med drugim tudi posledica majhnih površin travnikov in pašnikov. Na velikih kmetijah so imeli običajno 3–4 glave goveje živine in 1–2 konja. Živino so pasli od zgodnje pomladi do pozne jeseni. Na gospodarstvo je prišlo po 1,5 krave. Marsikateri kajzar ni imel krave, veliki kmetje

katastrsko občino Zagojiči v izmeri 98,96 ha, ostalih 7,14 ha pa so pripojili katastrski občini Moškanjci.

Delež njiv je v posameznih katastrskih občinah različen. Zanimivo je, da so bile z **njivami najbolj bogate** tri katastrske občine, ki ležijo v središču osrednjega dela Ptujkega polja. Te beležijo 90 % delež njiv, med njimi je tudi vas Sobetinci. V Sobetincih sta zabeležena 2 ha vrtov. Posledično je bilo v teh treh vaseh (**Borovci, Prvenci Sobetinci**), kjer so ugotovili 90 % in več njiv, zabeleženih travnikov vse manj kot 3 % in manj kot 5 % travnih površin. To je **osrednji, najbolj sušen del polja**, kjer je tudi prst sorazmerno plitva.

Ob navedeni tematiki se naj dotaknem še pojma o »**navezanosti**« kmetov na zemljo (kmetijo). V fevdalnem obdobju, ko je kmet obdeloval in se tudi preživljal na zemlji, ki je bila last zemljiškega gospoda, je bil s pravno prisilo in tudi s prisilo tako rekoč edine možnosti za preživetje, **navezan na kmetijo**. Šele po zemljiški odvezi, ko je kmet po plačani odškodnini postal tudi lastnik zemlje, se je oblikovala tudi **večja čustvena navezanost na zemljo**. Pri tem se prepletajo tako čustveni kot gmotni nagibi. Kmetu zemlja ni pomenila le ekonomske vrednosti, temveč je bila tudi temelj ugleda

Sobotinske žanjice in kosci pšenice pri Rekonovih leta 1947.

so imeli po 3 in več. Ovac in koz skoraj niso poznali. Svinj so imeli precej. Gojili so domačo pasmo tršatih črno ščetinastih svinj, imeli pa so tudi belo nemško pasmo. Precej so imeli pri vsaki hiši perutnine, predvsem kokoši. Čebelji koši so bili doma pri marsikateri hiši.

Ko so v letih 1824/25 sestavljali franciscejski katastrski elaborat, so Ptujsko polje razmestili v 23 katastrskih občin, med njimi je tudi vas Sobetinci. Leta 1937 so katastrski občini Sobetinci odvzeli 106,11 ha ozemlja in jo tako zmanjšali od prejšnjih 279,80 na sedanjih 173,69 ha. Iz odvetega ozemlja so formirali novo, 24.

in vir njegove moči. Veliko se je dalo na to, da je kmetija imela naslednika, ki je moral prevzeti »grünt«. »Ne moreš zapustiti kmetije, ki jo je obdelovalo in dovalo toliko rodov nazaj.« Navezanost ljudi na kmetijo razkriva prav uporno obdelovanje odmirajoče kmetije, s katerim se trudijo tisti, ki imajo zagotovljene mesečne dohodke. V razgovorih o smislu takega garanja največkrat prizadeto zatrjujejo: »Ne moreš kar pustiti kmetije. Dokler bom mogla, ne grem nikamor.« (Makarovič).

Mogoče bi kdo podvomil v smiselnost poglobljanja v to tematiko. Spomin

na preteklost postaja čedalje bolj zatemnjen v pestri poplavi dogodkov sodobnega sveta. Osebnostno menim, da smo ljudje preveč zavrgli znanja naših prednikov, znanja enostavne »kmečke pameti in logike«, znanja, povezana z upoštevanjem naravnih danosti, narave. Človek se je preprosto preveč oddaljil od nje. Sodobni časi nam postavljajo številna vprašanja. Ljudje se kar izgubljam v poplavi nesmislov, ki jih kroji politika, kapital in korupcija. Ali je kmetijska politika, ki ne temelji na naši kontinuiteti, ampak drugje, res edina in najboljša izbira? Ali

res ne bi mogli podpreti tudi srednjevelikih in malih kmetov? Dokler bodo otroci v vrtcih, šolah, ljudje v bolnišnicah jedli hrano preko javnih naročil, ki zahteva najcenejšega ponudnika, ki je uvožena in slabše kvalitetna, in ko lokalni kmetje ne morejo prodati svojih pridelkov, so subvencionirana kosila le metanje peska v oči. Ljudem ni potrebno dajati miloščine, prehrane preko Karitasa, ampak jim omogočiti delo in možnosti zaposlovanja ne le v gospodarstvu, ampak tudi v kmetijstvu. Danes vsak košček zemlje malega človeka bremeni pri uveljavljanju

nju socialnih transferjev; verjetno z namenom, da bi jo prodal. Naj zaključim z besedami naravovarstvenika Antona Komota: Nekaj najbolj nevarnega je brisanje zgodovinskega spomina, kajti narod, ki je izgubil zgodovinski spomin, je brez korenin in kot čoln brez krmil. Zato ne smemo pozabiti, kako so naši predniki preživeli v marsičem hudem vso zgodovino. Tradicionalno ekološko znanje pomeni, da mi uporabimo vsa znanja naših prednikov in jih nadgradimo z najnovejšimi spoznanji. Vse drugo nas pelje v avtodestrukcijo ali samouničenje.

Alenka Rižnar, foto: osebni arhiv Mire Munda

Literatura:

- *Gospodarska in družbena zgodovina Slovencev, Zgodovina agrarnih panog, I. zvezek, SAZU, DZS, LJ 1970.*
- *Miklavčič – Brezigar I., katalog razstave, Etnologija, zbirke in prva vojna, GM 2015.*
- *Drozg V., Geografija podeželja, FF MB.*
- *Makarovič M., Družine z vitalnih in odmirajočih kmetij v luči nekaterih odnosov.*
- *Miran Puconja, Slovenska kmečka kultura, MS 2011.*
- *Vladimir Bračič, Ptujsko polje, ZOMB, MB 1975.*
- *Lastnica fotografije je Mira Munda (Sobetine žanjice in kosci pšenice pri Rekonovih leta 1947).*

Pisma Holandca (nadaljevanje)

Prevod pisma našega Holandca, kakor sem ju lahko razbrala in razumela ...

1. pismo

Draga družina! Ovsstkapelle, 16. 10. 1945
Želim ti napisati par besed. Kako ti gre? Ste še vsi dobro, zdravi? Ste vsi preživeli vojno? Sicer bi bilo vprašanje, zakaj pisati to pismo.

Težko mi je, da tega pisma ne morem napisati v tvojem jeziku, toda upam, da boste razumeli teh nekaj vrstic.

Najprej bi se vam rad še enkrat prisrčno zahvalil za tvoje veliko gostoljubje, ki sem ga užival pri vas. Tega v svojem življenju ne bom nikdar pozabil, da tudi na Balkanu živijo ljudje, ki pomagajo tujim vojakom. Ne samo, ker so primorani, ampak tudi s strani sočutja. Draga družina Meglič, moram se vam še večkrat prisrčno zahvaliti za vse, kar ste storili zame.

Želim vam povedati o tem, kako sem živel potem, ko sem vas zapustil. Kakor veste, sem odpotoval iz Markovcev 20. aprila. Ko sem po 7 dneh vožnje in teka prispel v Spittal na Koroškem, je bila velika sreča, da sem od vas dobil toliko hrane za s seboj. Od tam sem šel spet dalje. A da bi prišel do Švice, je bilo spet predaleč pa tudi zveze ni bilo. V gorah sem pri vsakem kmetu dobil delo nekako za tri tedne. Ni bilo tako dobro tam, toda moral sem seveda jesti in za to sem delal. Tudi da bi šel na delavski urad, je bilo prenevarno.

8. maja 1945 so Angleži vkorakali tja in bil sem prost. Naslednji dnevi so bili še vedno nevarni, toda vse je minilo. Od tam sem potoval v Italijo (na sever) ter bil na različnih mestih, vsega skupaj nekako 2 meseca, od tam pa preko Avstrije in Švice v Francijo in naprej v Holandijo. Prispel sem 20. julija. Doma sem našel družino.

Seveda je bilo pri nas zaradi vojne veliko razdejanega, preplavljenega, tudi naša hiša, toda na srečo nismo imeli človeških izgub. Če se spomnim preteklosti, je res veliki čudež, da smo po 6 letih vojne vsi preživeli. Tukaj nismo veseli, ker je še vse preplavljeno z vodo Severnega morja, toda to bo, upamo, nekoč zopet v redu. V tej zimi (1945/46) bo morda voda izčrpana, toda preden bo zemlja spet nekaj rodila, bo gotovo trajalo 4 do 5 let, ker je vsa prepojena s soljo.

Položaj bo postal mnogo boljši v naslednjih mesecih. Po koncu vojne hrane nismo imeli, predvsem na severu je bilo zelo kritično. V teku nekaj mesecev je bilo tudi to mimo in zdaj je tako, da ima vsak dovolj.

Pri meni doma je dobro. Na srečo nam nič ne manjka in upam, da je pri vas prav tako.

Dela je pri nas dovolj, toda premalo je materiala, ker so prav vse, kar je bilo, Nemci vzeli s seboj čez mejo. Toda tudi to gre počasi, a gotovo na bolje. Saj veste, da tudi jaz pri vas nisem opravil veliko dela, toda nekaj sem ga vendarle.

Kadar pomislim nazaj na čas, ko sem bil v Šterntalu, sem seveda še bolj srečen, da sem sedaj doma, a čas, ki sem ga preživel pri vas, je bil zelo dober. Imel sem se dobro. Vi ste mi dajali vse tako, kot oče in mati dajeta svojim otrokom. To opaziš samo, če živiš v tujini, kot izgnanec, ki v življenju nima drugega kot samega sebe.

Kako vam gre, ljuba družina Meglič? Živita še tvoj oče in mati? Predvsem morate tvojo mater prisrčno pozdraviti. Bila mi je tako ljuba, da mi je vedno bilo žal, da nisem mogel v vašem jeziku govoriti z njo. Tudi tvoja sestra je bila vedno dobra do mene. Kako pa je z otroki? Gotovo so me že čisto pozabili, toda jaz jih nisem. Ali ta-mala (kako ji je ime, pa sem pozabil) teka? Spomnim se da je prostor med obema hišama, dvorišče, dovolj široko narejeno za otroke.

Koliko otrok imate sedaj in kako je z mlinom, ki melje krompir? Hiša, ki sem jo delal s tvojimi starši, je gotovo že narejena.

Je bunker v gozdu, ki smo ga naredili 4 ali 5 dni pred pobegom, še uporaben? Gotovo ne in upam, da ne bo nikdar več uporabljen in potreben!

Ali so v Markovcih mnogi zaradi vojne izginili in kako je zdaj? Je položaj postal sedaj že boljši kot tedaj? Če mi boste hoteli morda kdaj pisati, mi bo to v veliko veselje, a če ne, sem vam vseeno zelo hvaležen.

Pozdravite, prosim, tudi pri sosedovih na številki 3. Sedaj moram zaključiti z najbolj prisrčnimi pozdravi in hvala od nekega Holandca, ki je pri vas živel kratek čas. Tudi Roziki, Francu in malim pošiljam ljubeč poljub in pozdrav. Enako tudi vsem znancem.

Bodite dobro!

Krijs Janse (Na svidenje)

Še nekaj dodatkov k prvemu pismu, ki ste ga lahko pravkar prebrali ...

Ko sem se odločila, da bom za List iz Markovcev napisala našo zgodbo o Holandcu, sem menila, da je najbolje, če napišem prevod obeh njegovih pisem naši tedanji družini, morda vsaj nekaj posameznih odlomkov in kakšno svoje razmišljanje. Nato sem videla, da je najbolje objaviti kar celotni pismi, saj sta obe dovolj jasni in zgovorni, posebno tisto njegovo potovanje domov, hvaležnost vsem, ki so mu kakorkoli pomagali, pa spomini in želje za naprej.

Obe pismi sem začela spoznavati pred približno 30 leti in še vedno se spomnim, kakšno odkritje sta bili za mene tedaj in vedno znova. Ne le, da sem z njuno pomočjo spoznala nekaj zgodovinskih resnic in se mi je širilo obzorje o Evropi in posameznih geografskih podatkih, izvedela sem tudi marsikaj o naši družini, mojih starih starših, dedku Alojzu in babici Ani, očetu Francu in materi Genovefi, o nas otrocih, celo na sosede sem pomislila. Pa naj navedem nekaj stvari, ki so me najbolj ganile:

- domov se je vračal od 20. 4. do 20. 7. 1943, torej 3 mesece
- po 6 letih vojne (pravi v pismu) – seveda, njegovo domovino so Nemci zasedli že l. 1939 in ga vzeli s seboj ...
- besedo »izgnanci« pravi, da imajo le samega sebe ...
- ko omenja dobroto Francove matere do njega in potem vse povežem, se zavem, da je babica Ana l. 1942 zaradi hude bolezni izgubila najmlajšega sina Janeza (tedaj mu je bilo 23 let), zato je morda čutila do tega vojnega ujetnika še posebno sočutje, naklonjenost?
- vprašanje po nas otrocih, dotlej smo bili trije, in kar dobro se mi je zdelo, ko sem prebrala, da vprašuje moje starše po »ta-mali«, saj sem bila to jaz, ki sem aprila 1945 sicer že hodila, on pa je vpraševal, če že tekam po prostranem dvorišču
- naj se malo pošalim: to, da je pozabil moje ime (1-letnega dekliča) sem mu najprej celo malo zamerila, a kmalu sem razumela: med dolgo potjo domov, vmes tudi osvoboditev, z mnogimi doživetji, si pa res ni mogel zapomniti imena, saj so ga v družini tudi različno krajšali
- kako dober opazovalec življenja je bil ta »naš Holandec« Cris Janse, sem spoznala iz njegovega vprašanja »Koliko otrok imaš sedaj?«. Gotovo je opazil, da moja mati pričakuje novega otroka, saj se je v začetku julija rodil brat Janez (v tistih časih pa so ženske svojo nosečnost malo skrile pod kakšnim pletom (stehlom) vse do pomladi.

Karolina Pičerko (roj. Meglič)

P. S.: V naslednjem Listu sledi še 2. pismo in že sedaj hvala vsem.

Šola je pripadnost, je del nas

Ko razmišljam o tem, kaj je šola, se z definicijo, da je to le vzgojno-izobraževalna ustanova, ki učence vzgaja in jim omogoča organizirano, sistematično pridobivanje znanja in spretnosti, le delno strinjam. Šola je mnogo več. Je pripadnost, je del nas, saj nas pripravlja na življenje, nas seznanja s preteklostjo, sedanjostjo in prihodnostjo in nam odpira vrata v širni svet. Sprejme nas kot nepopisane liste papirja in iz nas poskuša narediti samostojne ljudi s hrbenico

ter nam daje bogastvo, ki nam ga ni mogoče vzeti, to je naše znanje.

V šoli se vsak dan oblikujejo poti, ki se nikoli ne končajo. Vodijo naprej, s popotnico znanja, ki nam ga uspe usvojiti. Znanje predstavlja vrednoto in zavedanje njegovega pomena v nadaljnjem življenju. Poleg znanja, za katerega verjamem, da je neprecenljiva vrednota, veliko pozornosti usmerjamo tudi k vzgoji. Naše učence vključujemo v različne dejavnosti, ki jim pomagajo pri čustvenem

in socialnem zorenju. Učenci in delavci šole se trudimo, da v svoj, na čase že neizprosno vsakdan, vključimo tisto življenjskost, ki pripomore, da se vedno znova radi vračamo med stene, ki so vsak dan znova priča celi paleti različnih stvari, talentov in sposobnosti. Naši učenci se lahko pohvalijo z odličnimi dosežki na različnih področjih, kot so glasba, šport in ostala predmetna področja. Prav je, da so izjemni dosežki, trud in delo tudi izpostavljeni, zato vsako leto s ponosom

podelimo najvišje priznanje naše šole, to je nagrada za posebne dosežke, markec, ki jo je letos na prireditvi ob dnevu šole prejel učenec 9. razreda Niko Kostanjevec.

Vsi ostali učenci in delavci naše šole pa tvorimo mozaik in le vsi skupaj smo popolna celota, ki bogati naš drugi dom, našo Osnovno šolo Markovci.

mag. Ivan Štrafela, ravnatelj OŠ Markovci

Vidnejši dosežki na tekmovanjih učencev OŠ Markovci

Državno tekmovanje v znanju Vesele šole

Srebrno priznanje so osvojili:

1. Maj Bezjak, 6. b
2. Gašper Vrtačnik, 7. b
3. Barbara Tement, 7. b
4. Viktorija Puc, 8. b

Mentorica: Zinka Vidovič

Državno tekmovanje iz matematike

Na državnem tekmovanju iz matematike, 22. 4. 2017, so srebrna priznanja dosegli naslednji učenci:

- Nejc Letnik (7. b)
Gašper Vrtačnik (7. b)
Niko Kostanjevec (9. a)

Mentorica: Marija Petek

Rokomet – mlajše učenke presenetile in postale medobčinske prvakinja

V športni dvorani OŠ Markovci je v petek, 7. aprila 2017, potekalo medobčinsko tekmovanje v rokometu za učenke letnikov 2004 in mlajše. Brez poraza so naše učenke pokazale lepo, kombinatorno, borbena igro in presenetljivo postale medobčinske prvakinja. Uspeh je še toliko večji, saj naše učenke rokomet igrajo le pri urah športa.

REZULTATI:

OŠ Markovci : OŠ Cirkulane-Zavrč	6 : 6
OŠ Gorišnica : OŠ Ljudski vrt	3 : 5
OŠ Cirkulane-Zavrč : OŠ Ljudski vrt	3 : 5
OŠ Markovci : OŠ Gorišnica	10 : 3
OŠ Gorišnica : OŠ Cirkulane-Zavrč	6 : 6
OŠ Ljudski vrt : OŠ Markovci	3 : 7

VRSTNI RED:

1. **OŠ MARKOVCI**
2. OŠ LJUDSKI VRT
3. OŠ CIRKULANE-ZAVRČ
4. OŠ GORIŠNICA

Ekipi OŠ Markovci in OŠ Ljudski vrt sta se uvrstili na področno tekmovanje.

Našo šolo so zastopale:

Noelle Vilčnik 6. a, Barbara Tement 7. b, Ajda Mikša 7. b, Alja Planinc 7. a, Tajda Šešerko 7. b, Zala Kukovec 7. a, Klara Kitak 7. a, Kaja Vajda 7. a, Blažka Horvat 7. b, Vita Koren 7. a, Sara Cizerl 7. a in Neža Forštnarič 7. b.

Mentor: Zlatko Marčič

Nogomet – starejše učenke dosegle 2. mesto na polfinalu državnega tekmovanja

V sredo, 5. aprila, je na naši šoli potekalo polfinalno tekmovanje za starejše deklice v malem nogometu. Naše učenke je do zgodovinskega uspeha ločilo le 20 sekund, ko so prejele zadetek in morale priznati zmago OŠ Toneta Čufarja Maribor. Naša šola je zraven zmagovalne ekipe pokazala največ znanja. Vseeno se ne moramo otresti vtisa, da tokrat sreča ni bila na naši strani in razočaranje je bilo veliko, saj se je v finale uvrstila le prvouvrščena ekipa. Naša dekleta so kljub vsemu dosegla imeniten uspeh, saj si delijo 5. do 8. mesto med osnovnimi šolami v Sloveniji.

REZULTATI POLFINALNEGA TURNIRJA NA OŠ MARKOVCI, 5. aprila 2017:

1. TEKMA:	OŠ MARKOVCI – OŠ II. MURSKA SOBOTA	1 : 0
2. TEKMA:	OŠ TONETA ČUFARJA MB – OŠ PREŽIHOVEGA VORANCA, RAVNE	7 : 0
3. TEKMA:	OŠ II. MURSKA SOBOTA – OŠ PREŽIHOVEGA VORANCA, RAVNE	1 : 2
4. TEKMA:	OŠ MARKOVCI – OŠ TONETA ČUFARJA MB	0 : 1
5. TEKMA:	OŠ TONETA ČUFARJA MB – OŠ II. MURSKA SOBOTA	6 : 0
6. TEKMA:	OŠ MARKOVCI – OŠ PREŽIHOVEGA VORANCA RAVNE	8 : 1

Vrstni red:

1. OŠ TONETA ČUFARJA MARIBOR	9
2. OŠ MARKOVCI	6
3. OŠ PREŽIHOVEGA VORANCA RAVNE	3
4. OŠ II. MURSKA SOBOTA	0

Za šolo so tekmoval:

1. FORŠTNARIČ Neža 7. b,	2. FORŠTNARIČ Nuša 9. a,
3. HORVAT Daša 9. a,	4. KOKOT Eva 8. a,
5. STOLEC Zala 8. a,	6. TEMENT Barbara 7. b,
7. VILČNIK Noelle 6. a,	8. ZAGORŠEK Šana 9. a.

Mentor: Zlatko Marčič

Vsem tekmovalcem iskreno čestitamo za dosežene uspehe na tekmovanjih.

Naš dan, Dan šole 2017

V četrtek, 13. aprila, ob 18. uri, je na naši šoli potekala že tradicionalna prireditev ob dnevu šole. Rdeča nit letošnje osrednje prireditve je bila šolska ljubezen.

Pavčkovi verzi pravijo: "Nekaj je v zraku, čuti se, sluti se." In res. Tudi pri nas na šoli se velikokrat pojavi tisto čustvo, ki plava v oblakih in ne hodi po tleh, a je rado zapisano prav v šolskih klopeh. Ljubezen namreč. Osrednja zgodba naše prireditve se je vrtela prav okrog te. Na prireditvi se je oglasil radio Markovček, ki je v poslušalcih vzbudil nostalgичne spomine na prvo ljubezen, navzoči pa so se tudi pošteno nasmejali številnim komičnim vložkom. Poslušalec Janez, ki je klical na radio Markovček z namenom, da pove svojo ljubezensko zgodbo, se je spominjal svojih šolskih let ter svoje prve

velike šolske ljubezni Marijice. Učenci od prvega do devetega razreda so z dramskimi, glasbenimi in plesnimi točkami prikazali dogodivščine ter spomine, ki so Janezovo pot popestrili in jo speljali do velikega zaključka. Osvojil je namreč glavno nagrado in svojo ženo odpeljal na težko pričakovan dopust.

Za vse videno in slišano so poskrbeli naši učenci s svojimi mentorji. V prireditvi tako velike razsežnosti je vključenih veliko ur dela, priprav, vaj, ponovitev, smeha, veselja in predvsem dobre volje vseh nastopajočih. Učenci so se za razredne točke pripravljali na razredih urah, učenci izbirnih predmetov so poskrbeli za glasbene točke pod vodstvom učiteljice Slavice Lajh, za sceno pa so poskrbeli učenci likovnega krožka z mentorico

Olgo Zorko. Glavni igralci, ki so nam predstavili zgodbo Janeza (radijska voditeljica Lara Kostanjevec, Niko Kostanjevec v vlogi poslušalca Janeza, Žan Habjanič ter Simon Vajda kot mlada Janeza, Lana Podrenek ter Vanessa Galun v vlogi Marijice, Miha Majcen kot Vladek ter Tamara Slanič kot njegova žena, v vlogi Jožice Iva Solina Petrovič ter Blažka Horvat, v vlogi učiteljice Maša Fras), so svojo vlogo več kot odlično opravili. Za tehniško podporo sta poskrbela učitelj Gregor Zmazek ter pomočnik ravnatelja Boris Šegula. Kar delamo, delamo s srcem, da vsakemu obiskovalcu naše prireditve pokažemo utrip šolskega vsakdana, ki ni povezan samo s strogim poukom, ampak s številnimi dejavnostmi, kjer lahko pokažemo svoje številne ustvarjalne pristope,

talente in sposobnosti. Do zadnjega kotička zapoljena dvorana je tako poplačala ves naš trud. Verjamemo, da je kakšen gledalec podoživel tudi svoje spomine na osnovno šolo in bi se z veseljem vrnil nazaj v svoja šolska leta.

Ob koncu prireditve je ravnatelj, mag. Ivan Štrafela, podelil markeca, nagrado za posebne dosežke, ki si jo

je letos prislužil odličen in vsestransko dejaven učenec devetega razreda, Niko Kostanjevec.

Ob koncu prireditve nas je nagovoril tudi podžupan g. Franc Kostanjevec, ki je vsem nastopajočim in dobitniku nagrade čestital.

Doroteja Kostanjevec, vodja prireditve

Niko Kostanjevec, prejemnik nagrade markec

Najvišje priznanje OŠ Markovci smo v tem šolskem letu podelili fantu s številnimi interesi in talenti, Niku Kostanjevcu iz Bukovcev.

Niko je učenec, ki ga ne odlikujejo le odlično delo v šoli ter številna priznanja in uspehi na šolskih tekmovanjih, temveč se zna s svojimi sošolci, prijatelji in vrstniki tudi pošaliti in zabavati, pa tudi v pogovoru z odraslimi najde vedno nasmeh in prijazno besedo.

Vsa šolska leta je bil učno zelo uspešen, resen, zanesljiv in vesten učenec: udeleževal se je tekmovanj iz različnih učnih področij, na katerih je uspešno predstavljal šolo in si s tem prislužil številna priznanja – zraven bronastih priznanj iz raznih učnih področij se ponaša s srebrnimi priznanji iz fizike in matematike, zlatim priznanjem na 5. glasbeni olimpijadi ter z zlatim priznanjem iz videomontaže.

Že od prvega razreda naprej smo ga videvali kot

igralca in instrumentalista na šolskih prireditvah, pogosto v glavni vlogi.

Brez glasbe si ne zna predstavljati življenja, zato že vrsto let obiskuje glasbeno šolo na Ptuju, kjer se uči igrati klavir in bobne, v prostem času pa se loti tudi kitare. Rad in lepo poje. Vsa šolska leta je veselo prepeval v šolskih pevskih zborih, v otroškem cerkvenem pevskem zboru Zvonček, kjer pevce spremlja na kitari in klavirju, sodeluje s Komornim zborom Kor – s sekcijo PopKORn – in je član Pihalne godbe Markovci in šolskega ansambla. Mirno lahko trdimo, da je Niko povsod tam, kjer se na področju glasbe v Markovcih kaj dogaja. Ni torej čudno, da vidi svojo prihodnost v glasbi, saj se želi z njo poklicno ukvarjati.

Hvala ti, Niko, za tvoj prispevek k ugledu naše šole. Čestitamo ti in ti želimo še veliko uspehov.

Irena Muršec

Vabljeni na avdicije Glasbene šole Karol Pahor Ptuj

Če imate doma otroka, ki na glas prepeva hite z radia, razbija po klavirju, ki ga že čisto predolgo nihče ni igral, in s kuhinjskima pokrovkama posnema tistega gospoda, ki igra činele pri pihalnem orkestru in vas bo kmalu zbudil s prvomajsko budnico, je skrajni čas, da se udeležite avdicije Glasbene šole Karol Pahor Ptuj.

Vabljeni torej **v sredo, 24. maja, in petek, 26. maja, med 17. in 19. uro ter v soboto, 27. maja, med 10. in 12. uro** na avdicijo za sprejem v glasbeno šolo, ki bo potekala v prostorih Glasbene šole Karol Pahor Ptuj.

Čudoviti svet glasbe in plesa je le še korak stran. Vabljeni!

Vabimo na avdicijo...

Glasbena Šola
KAROL PAHOR PTUJ

Kaj bova igrala?

Bova balet plesala?

Avdicije v glasbeni šoli | 24. | 26. | 27. | maj

3. Markoton 2017

Na praznični četrtek, 27. aprila 2017, smo bili priča že tretji izvedbi markovskega malega maratona, imenovanega Markoton. V predprijavah smo zbrali kar 519 prijav, končnih udeležencev pa je bilo nato nekaj manj, predvsem zaradi slabega vremena.

Prireditev je zajemala tek na 21 kilometrov (ta je speljan skozi vseh devet vasi naše občine), tek na 10 kilometrov (ki je tudi štel za tekmovanje v Štajersko-Koroškem pokalu) in pohod. Tako se je v Športnem parku Bukovci, kjer je bil štart in cilj teka, zbrala množica tekačev, ki je po številčnosti preseгла vsa naša pričakovanja.

Skoraj sto se jih je podalo na polmaratonsko razdaljo, najhitrejši med njimi pa so jo pretekli v eni uri in 19 minutah. Med maratonce je bilo deset domačinov iz naše občine, še vedno pa čakamo prvo domačinko, ki se bo preizkusila na tej progi. Na 10 km razdalji smo videli pravo dirko, ki jo je suvereno dobil Matej Šturm iz AD Slovenska Bistrica. Progo je pretekel v 32 minutah in 23 sekundah. Kako odličen

rezultat je to, pove že podatek, da v Sloveniji trenutno ni tekača, ki bi bil sposoben 10 km odteči pod 30 minutami.

Najmlajša udeleženka Markotona je bila Vida Markovič, ki je dopolnila šele 11 let, najstarejša pa 83-letna Kazimira Lužnik. Ob tem lahko mirno poudarimo, da za tek ni starostnih omejitev, zato se teka, ko je je Markoton, lahko udeleži prav vsak. Seveda moramo omeniti še naše pohodnike, ki so prav tako v številčni zasedbi, veseli in utrujeni in rahlo premočeni prišli srečno in varno na cilj.

Po prespanih nočeh in zbranih odzivih lahko sklenemo, da je bila prireditev uspešno izvedena. Proga po mejah naše občine je namreč zelo atraktivna in tudi zelo hitra, saj je skoraj v celoti ravninska. Prav tako od vseh strani prihajajo pohvale na račun gostoljubnosti tako organizatorja kot tudi domačinov, ki so ob progi glasno navijali in vzpodbujali tekače, ter jim nudili napitke.

Se vidimo v petek, 27. aprila prihodnje leto, na 4. Markotonu.

Rezultati 3. Markotona:

21 km - MOŠKI - ABSOLUTNO:

1	SIMON MALEK-KUZMIČ	1990	21 km	1:19:18
2	ALEŠ DEBELJAK	1979	21 km	1:20:14
3	ROBERT PRELOG	1973	21 km	1:22:54

21 km - ŽENSKE - ABSOLUTNO:

1	KARIN FISTER	1989	21 km	1:41:45
2	MANUELA GOLOB	1994	21 km	1:44:49
3	VLASTA LUNEŽNIK	1970	21 km	1:45:23

10 km - MOŠKI - ABSOLUTNO:

1	MATEJ ŠTURM	1994	10 km	0:32:23
2	BLAŽ OREŠNIK	1990	10 km	0:34:16
3	FRANC PODREK	1969	10 km	0:34:29

10 km - ŽENSKE - ABSOLUTNO:

1	ANDREJA GORČAN	1987	10 km	0:42:18
2	RENATA VETRIH	1974	10 km	0:44:10
3	MAJA MEDVED	1994	10 km	0:44:42

21 km - MOŠKI - OBČINA MARKOVCI:

1	PETER STRELEC	1985	21 km	1:38:19
2	ALEŠ FORŠTNARIČ	1976	21 km	1:41:36
3	BOŠTJAN KOSTANJEVEC	1973	21 km	1:42:00

10 km - MOŠKI - OBČINA MARKOVCI:

1	SREČKO FERČIČ	1984	10 km	0:41:25
2	NIKO VERŠIČ	2000	10 km	0:42:23
3	LJUBO ZAGORŠEK	1977	10 km	0:43:01

10 km - ŽENSKE - OBČINA MARKOVCI:

1	EVA ZUPANIČ	1995	10 km	0:48:08
2	PETRA JANŽEKVIČ	1990	10 km	0:55:36
3	SLAVICA PETROVIČ	1984	10 km	0:56:33

Neverjetna zmaga na 4. mednarodnem tekmovanju otroških in mladinskih zborov v Požegi (Hrvaška)

V soboto, 25. marca 2017, je v kraju Požega na Hrvaškem potekalo 4. mednarodno tekmovanje pevskih zborov, imenovano VALLIS AUREA CANTAT.

Ker na naši šoli deluje več pevskih sestavov in ker res pridno vadimo, smo se odločili, da se preizkusimo tudi na kakšnem tekmovanju. Ker teh tekmovanj ni veliko in ker tista, ki so, večinoma zahtevajo nastanitev v tujini več dni, kar za nas predstavlja velik strošek, smo se odločili, da gremo v 270 km oddaljeno Požego in se še isti dan vrnemo.

Na naši šoli že nekaj let deluje komorna skupina, ki je letos prerasla v komorni zbor. V njem sicer prepeva 18 deklet in mladenič iz 8. in 9. razreda, vendar se trije od njih niso mogli udeležiti tekmovanja zaradi drugih obveznosti. Tako smo na pomoč poklicali dve pevki – Pio in Anamarijo, ki sta bili še lani članici naše zasedbe in ki še nista dopolnili 16 let. Organizator nam je to dovolil in mi smo se takoj lotili dela. Sledile so ure garanja, piljenje podrobnosti do onemoglosti. Čeprav bi si želele še več časa, smo se samozavestno veselile tekmovalne sobote ...

Vsak zbor je lahko tekmoval največ v

dveh kategorijah. Za to možnost smo se odločili le pevci dveh zborov od 25, tako da se je na tekmovanju razvrstilo 25 različnih zborov in 27 nastopov, od tega štiri zbori iz Slovenije, ostali pa iz Hrvaške. Že na tonski vaji smo požele veliko občudovanja, kar nam je dalo še dodatnega zagona za prvi nastop v kategoriji – klasična glasba. Odlično smo opravile s tremi skladbami, pri kateri smo imele tudi klavirsko spremljavo – še ena pomoč od doma – študentke klavirja ljubljanske Akademije za glasbo, Angelike Lajh. Sledilo je vrtoglavo hitro preoblačenje v kup oblačil. S seboj smo namreč imele obleke naše šolske folklorne skupine, prijazno pa so nam na pomoč priskočili tudi v našem markovskem folklornem društvu in nam posodili še njihova oblačila. Tako smo še cele adrenalinske, žareče od vročine in množice blaga na sebi, stopile še drugič na tekmovalni oder v kategoriji ljudska glasba. Bile smo zelo zadovoljne s pokazanim, zavedale pa smo se, da smo v drugi kategoriji zaradi slabše zbranosti pustile kakšno točko.

In potem čakanje na rezultate ... Vmes smo prisluhnile koncertu zborov domače glasbene šole, ki se je na naše

začudenje sprevel v vsesplošno evforijo in veselico. Utrujene od dolgega dneva, sedeče kar na tleh nabito polne dvorane, da so skoraj hodili po nas, smo čakale, kaj bo. Razglasitev ... Neverjetno! V obeh kategorijah smo dosegle zlato priznanje z najvišjim številom točk in se s tem uvrstile v nadaljnjo tekmovalje, imenovano GRAND PRIX – za najboljši zbor tekmovanja – in ZMAGALE! Pa še nagrada dirigentki za izjemen umetniški vtis. Pohvale so kar deževale.

Kaj naj še dodamo? Bila je izjemno zanimiva izkušnja za vse nas. Doživele smo res pestro paleto vsega – od strahu, vznemirjenja, naveličanosti, do popolnih make upov, paničnega preoblačenja,

Zmaga v Požegi

navdušenja, veselja, pa še kakšna solzica sreče je sledila. Zato hvala vsem čudovitim dekletom: osmošolkam (Luciji, Evi, Lei, Kaji, Dominiki, Manji, Zali, Ani, Tei, Sari, Viti, Viktoriji), devetošolkam (Klari, Juliji, Niki in Larisi) in še dodatni pomoči (Pii, Anamariji in Angeliki) za res izjemen in nepozaben dan.

Slavica Lajh

Pismo županu

V skupini Smeškov smo tematski sklop namenili krožnemu prometu, ki nastaja v Markovcih. Tema je otroke zelo pritegnila. Prve dni smo namenili pogovoru in ugotavljanju, kaj se dogaja na gradbišču. Otroke je predvsem zanimalo, kako se bo preko krožišča peljalo do njihovih domov po različnih vaseh. Vsak dan smo se odpravili do parkirišča, od koder smo lahko mirno in varno opazovali. Otroci so poznali in poimenovali vse stroje, ki so bili na gradbišču. Kaj poimenovali, vse so vedeli o njih! Videli smo delavce in gradbene inženirje. Otroci so opazili, da so običajno v času, ko smo prišli mi na gradbišče, oni odšli. Pomislili smo, da verjetno na malico. Krasno je,

da v bližini stoji slaščičarna! Sladolek se nam je prav prilegel, medtem ko smo opazovali, kaj se dogaja na gradbišču. Čez nekaj dni smo v skupini ustvarjali gradbene stroje (tulci, škatle, odpadni material) in nastale so prave umetnine. Ustvarili smo plakat, na katerem je bilo narisano krožišče in seveda po naši zamisli izvozi v različne smeri. Zataknilo se je,

ko so otroci dajali ideje, kaj naj stoji v sredini. Predlogi so bili: korant, vodnjak, rožice ... Zmagal je vodnjak. Padla je ide-

ja, da bi na to vprašanje lahko odgovor podal odgovor gospod župan. Napisali smo pismo, ga oddali na občini in drugi dan že dobili odgovor. G. župan je bil zelo prijazen. Napisal je krasno pismo, ki smo ga dvakrat prebrali. Dobili smo tudi odgovor: korant.

Pismo je otrokom v skupini veliko pomenilo. Hvaležni smo mu bili, da si je vzel čas in prebral naše pismo. Ko sem ga otrokom brala je bila prisotna nepopisna tišina. V njihovih očeh sem opazila nezimerno veselje in ponos ob njegovem stavku, kjer je pisalo, da bo vodnjak morda krasil kakšno drugo krožišče, saj jih bo v občini Markovci še več.

Hvala g. županu za sodelovanje.

Erika Janžekovič

Obiskala nas je pediatriinja

Otroci iz vrtca Markovci že nekaj časa pridno ustvarjajo risbice, ki krasijo ambulanto dr. Irene Puntarec - Djukanovič. Njena ambulanta s tem dobi veselo, živahno podobo. Dr. Djukanovič si vedno z velikim veseljem pogleda otrokove umetnine in komentira ob izdelkih. Imela sem občutek, da želi ustvarjalcem nekaj povedati. Ravno ta naklonjenost me je spodbudila in dala idejo. Po-

vabila sem jo v naš vrtec. Pozitivno se je odzvala in prišla. Obiskala je vsako skupino posebej ter si vzela čas. Otroci vseh skupin so jo sprejeli odprto, navdušeno. Malo previdnosti sem opazila pri najmlajših članih našega vrtca, saj so prvi trenutek kar obstali. Njena prijaznost jih je hitro zblížala. Vse, kar je imela seboj, je želela deliti z njimi. V njeni medicinski torbi se je našlo veliko zanimivega. V nekaterih starejših skupinah so se otroci igrali ambulante. Oblečeni so bili kot pravi doktorji. Radi so se ji pokazali. Bila je navdušena nad mladimi zdravniki. Ob koncu srečanja si je vsak otrok prislužil štampiljko na roko, tako kot se običajno

dogaja, ko obiščejo svojega zdravnika ali zobozdravnika. To pa še ni bilo vse. Pediatriinja se je vsaki skupini posebej zahvalila in povedala, zakaj jih je obiskala. Hkrati jih je povabila k sodelovanju še naprej. Zaupala jim je, daj ji risbice popestrijo dan, ko vstopi v ambulanto, kakor tudi vsem tistim, ki jo zaradi bolezni obiščejo. Na njih so rožice, ptički, pikapolonice, sončki ... Kaj si naj želimo še lepšega! Dodala je še: »Čim manj bolnih otrok!« Ker se je v našem vrtcu Markovci tako toplo počutila in tudi mi z njo, nam je obljubila, da nas obišče vsako leto.

Erika Janžekovič

Tradicionalno prvomajsko streljanje na glinaste golobe

Lovska družina Markovci, ki ima svoj lovski dom v Sobotincih in ob njem strelišče na glinaste golobe, je ob 1. maju, prazniku dela in obenem ob občinskem prazniku ter memorialu Janka Rožmarina, tudi letos združilo in organiziralo tekmo v streljanju na glinaste golobe.

Glinasti golobi, okrogli keramični diski, ki se izstreljujejo iz posebnih naprav (metalec glinastih golobov), so namenjeni športnemu streljanju s puško šibrenico, predvsem pri disciplinah TRAP in SKEET. Golob ima premer 110 mm in debeline 25 mm ter je težak 105 g. Standardne barve zgornje strani golobov so črna, bela, rumena ali oranžna, spodnja stran pa je običajno črna. Tekmovanje se je odvijalo v disciplini TRAP, in sicer ekipno in posamezno. Na tekmovanju

je bolj ali manj uspešno sodelovalo 27 strelskih ekip.

S takimi in podobnimi aktivnosti lovci dokazujejo, da niso samo naravovarstveniki in ljubitelji urejene ter čiste narave, gojitelji in nazadnje tudi v manjši meri uplenitelji divjadi, ampak znajo in zmorejo uspešno organizirati družabne dogodke, ob katerih se ljudje lahko poveselejo in sprostijo ter vsaj začasno pozabijo na svoje vsakdanje težave in probleme.

Za gledalce in obiskovalce je bilo zanimivo tudi pravo streljanje na »bežečega zajca«, ki pa kljub temu, da je tekel vzratno, marsikateremu strelcu povzročal težave. Kaj bi šele bilo, če bi tekel normalno (naprej)! Prireditev je popestrila tudi Pihalna godba Markovci.

Za nagrado in pokal občine Markovci so bili doseženi sledeči rezultati: v kategoriji posamezno je slavil Borut Ulaga, sledil mu je Andrej Rupert, 3. mesto pa je dosegel Franc Horvat. V kategoriji ekipno so prvo mesto dosegli člani Lovske družine SVETI HUBERT (Hrvaška), 2. mesto člani Lovske družine Dramlje, tretji pa so bili lovci iz Lovske družine Velika Nedelja.

Za pokal Janka Rožmarina so bili doseženi naslednji rezultati: med člani je bil prvi Tadej Kostanjevec, 2. mesto je pripadlo Borutu Ulagi, 3. pa Darku Zgoncu. Med veterani se je uspeha veselil Ivan Bežjak, 2. mesto je dosegel Vlado Barči, tretji pa je bil Vlado Majcenovič.

Pri streljanju na bežečega zajca je bil najuspešnejši Marjan Šmigoc, sledil mu je Vlado Solina, tretji pa je bil Andrej Kovačič.

Starešina LD Markovci Slavko Kukovec je z izvedbo dogodka bil zadovoljen: »Tako smo se lovci vključili v praznovanje praznika dela in občinskega praznika. Del tekme smo posvetili tudi našemu preminulemu lovskemu tovarišu Janku Rožmarinu, ki je bil strelec na glinaste golobe svetovnega kova in ki je ponesel ime naše lovske družine daleč v svet. Z udeležbo nastopajočih in obiskovalcev smo zadovoljni. Vreme nam je bilo naklonjeno in upamo, da bo tovrstna dejavnost tako obiskana tudi vnaprej.«

Ignac Habjanič

Konjeniško društvo iz Nove vasi pregledalo svoje delo

V petek, 7. aprila, je konjeniško društvo Nova vas pri Markovcih izvedlo svoj 21. letni občni zbor. Predsednik Anton Kekec je v poročilu poudaril aktivnosti društva v lanskem jubilejnim letu: »Lani je društvo obeleževalo 20. obletnico delovanja in ob občinskem prazniku prejeli zahvalo Občine Markovci. Izvedli smo 15. košnjo na star način v Šturmovcih ter srečanje konjenikov in traktoristov, ki je bila zelo dobro obiskana. Tudi člani BCS tima

in oldtajmerjev niso manjkali na žetvi na Polenšaku in v Prvencih. Avgusta smo z dvema traktorjema oldtajmerjema in skupino picekov sodelovali na mednarodnem senjskem karnevalu. Jeseni smo se srečali z lovskim in ribiškim društvom naše občine ter se na štefanovo udeležili blagoslova naših živali. Ponosni smo na rezultate tekmovanj s konjsko vprego, ki smo se jih udeležili v Središču ob Dravi, v Ormožu ter v hrvaškem Zelendvoru.

Dosegli smo odlične rezultate, med tekmovalci pa so bili Marjan Poljanec, Niko in Anton Kekec.

Tudi za letošnje leto imajo člani društva načrtovane številne dejavnosti v letošnjem letu, za delo v preteklem letu pa se toplo zahvaljujejo Občini Markovci, Župniji sv. Marko in gospodu župniku, PGD Nova vas pri Markovcih, vaškemu aktivu podeželskih žena, vaškemu odboru, članom UO IN NO ter vsem spon-

zorjem, ki podpirajo društvo. »Naša želja je, da skupaj ohranimo konjeništvu, kulturno dediščino in naravne danosti naše dežele,« je še dejal predsednik Kekec.

Košnja na star način bo letos v soboto, 17. junija, srečanje konjenikov in traktoristov pa v nedeljo, 18. junija. Toplo vabljeni v Novo vas pri Markovcih!

Vodstvo društva

Konjeniška tekma v Središču ob Dravi, foto: osebni arhiv

Aktivni s konjskimi vpregami in starodobniki

Naslednji dan po občnem zboru smo se člani Konjeniškega društva Nova vas udeležili srečanja traktoristov v Andražu nad Polzelo s štirimi starodobniki (Anton Kekec, Ivan Svržnjak, Peter Slana in Marjan Poljanec).

30. aprila smo se udeležili tudi srečanja konjenikov v sosednji Hrvaški v Čakovcu. Sodelovali smo v njihovih spretnostnih vožnjah, in sicer v kategoriji dvovprege.

V okviru občinskega praznika smo priredili prikaz

spretnostne vožnje s konjskimi vpregami, spretnostnega jahanja in spretnostne vožnje s starodobniki. Dogodka se je udeležilo nekaj čez 30 tekmovalcev. Za Markovo nedeljo smo ponovno poskrbeli za pogostitev.

7. maja smo se udeležili spretnostne vožnje konjenikov v Središču ob Dravi, kjer smo se je udeležili v kategorijah: spretnostno jahanje, spretnostne vožnje enovpreg in spretnostne vožnje dvovpreg.

Anton Kekec

Prikaz spretnostnega jahanja in vožnje s starodobniki in konjskimi vpregami, foto: IP

Zmajarski klub Lastovka letos praznuje 28 let obstoja

Svojo dejavnost izvajamo v vasi Prvenci že 15 let, kjer imamo registrirano vzletno pristajalno stezo. Naša dejavnost je letalsko usmerjena, saj se ukvarjamo z letenjem z ultralahkimi plovili, kot so ultralahka letala, motorni zmaji, motorna padala, modelarstvo in letenje z radijsko vodenimi modeli.

Tudi letos smo širši javnosti pripravili dan odprtih vrat kluba, ki je sovpadal z

občinskim praznikom naše občine Markovci. Na dan občinskega praznika smo tudi nastopali s preletom nad vasi občine in tako prispevali tudi naš del k popestritvi praznika. Na vzletišču je bilo možno videti letala, motorne zmaje, motorna padala, radijsko vodene modele in še nekaj drugih letalnih naprav. Vsem obiskovalcem smo predstavili naš klub, dejavnost in vse potrebno glede mož-

nosti šolanja za pilota ULN. Obiskovalci so bili zadovoljni; nekateri so se zelo navdušili in morda postanejo naši bodoči novi člani, ki bodo okusili čar letenja.

V klubu se trudimo, da bi našo športno dejavnost približali vsem, ki jih zanima letenje. Lahko nas obiščete ali nam pišete na naš elektronski naslov zk.lastovka@gmail.com, kjer nam lahko zastavite vprašanja ali podate prošnjo za

obisk vzletišča s predstavitvijo letenja.

Vsi člani kluba vas vljudno vabimo, da nas obiščete in spoznate letenje.

Letalski pozdrav!

Vodstvo društva

Pridobitve v Borovcih

V Športnem parku Borovci urejamo okolje po zmožnostih, ki nam jih omogočajo finančna sredstva. Manjši del se sofinancira iz prireditvev, predvsem ribiških tekem, večina pa iz proračunskih sredstev Občine Markovci.

Zahvaljujemo se ji Markovci tudi za zadnjo pridobitev, asfaltiranje parkirišča in dovozne poti v športni park.

Že več let smo poskušali izvesti to ureditev, a je bilo nedopustno, ker je dovozna cesta v zaščitenem pasu, obravnavana kot del Rimske ceste, pri nas poimenošana Mrtvaška pot.

Naša sodelavca na občini, Branko Kostanjevec in Branko Zorko, sta uspela urediti ustrezna soglasja, da se v priključnem delu za športni park cesta lahko asfaltira. Ob tem smo vključili še parkirišče,

ki smo ga na grobo že sami pripravili in obdali z robniki.

Pred asfaltiranjem, v izogib poškodovanju smo morali podreti tudi stare topole, ki so ogrožali varnost športnih objektov. V enega je pred kratkim udarila strela in nam poškodovala del kamina in objekt

za pripravo hrane ob prireditvah.

V petek, 5. maja 2017, smo zato organizirali zaključno srečanje vseh, ki so sodelovali pri tej pridobitvi in izvedli otvoritev asfaltiranih površin v športnem parku.

Ob napovedani uri je deževalo, zato smo si asfaltirane površine le ogledali,

srečanje pa smo nadaljevali v gasilskem domu v Borovcih.

Še enkrat se lepo zahvaljujemo županu, svetnikom in strokovnim delavcem Občine Markovci, da so znali prisluhniti našim težavam v športnem parku.

Zvonko Črešnik, foto: IP

Nagovor župana Milana Gabrovca

Zvonko Črešnik, podžupan

Čestital je tudi Viktor Klinger

Srečanje prišlekov in odišlekov v Novi vasi

V soboto, 6. maja, smo v Novi vasi priredili srečanje prišlekov in odišlekov. Tako smo srečanje poimenovali zato, ker je bilo to druženje vseh, ki smo v vas prišli, in vseh tistih, ki so iz vasi odšli. Prijazni pozdravi, stiski rok, objemi, solze v očeh nekaterih, ki se zares dolgo niso videli, so zagotovo potrditev, da je bila odločitev za takšno srečanje prava. Šestčlanski odbor je s pripravami pričel v mesecu februarju. Potekali so dogovori, priprave seznamov kdo bo koga obiskal, obveščanje drug drugega. Sledil je obisk vaščanov, telefonski pogovori, prijetno kramljanje. Vsi skupaj smo se trudili, da bi res bili obveščeni vsi, ki so v vasi in seveda tisti, ki so iz vasi odšli. Ob pripravah niti pomislile nismo na takšno število prijavljenih. Srečanja se je udeležilo 77 odišlekov in 66 prišlekov. Prireditvev smo izvedli v vaško-gasilskem domu v Novi vasi. Ob prihodu smo jim ponudili aperitiv in specialiteto, ki sta jo spekli Metka in Marija Kekec, to

je ocvirkovica. Veliko obiskovalcev srečanja je s seboj prineslo tudi pletenko in kaj sladkega. V uvodnem delu nas je pozdravila domačinka Mojca Zemljarič, ki nas je popeljala skozi zgodovino naše vasi. Pozdravil nas je tudi svetnik Anton Kekec in z majhno pozornostjo obdaril najstarejšo obiskovalko Nežo Kostanjevec, roj. Strelec, staro 95 let, in najstarejšega obi-

skovalca Konrada Kodriča, ki je star 79 let. Oba danes živita v Stojncih. Veseli smo bili njunega obiska in tudi sama sta povedala, da se v rojstno vas rada vračata. Prišleki in odišleki smo se pomerili tudi v raznih igrah, tako da smeha in zabave ni manjkalo. Sledilo je tudi skupinsko fotografiranje. V poznih urah so nas obiskali in popestrili prireditvev tudi fantje iz vasi, ki so zaigrali

na domače instrumente. Ob zvokih glasbe prišleka v našo vas se je pelo in plesalo vse do pozne noči.

Obljubili smo si, da se zagotovo še srečamo. Besede zahvale mnogih udeležencev srečanja in želje, da se še kdaj snidemo, so zagotovo organizacijskemu odboru največja pohvala. Pa srečno do naslednjic.

Organizacijski odbor, foto: Zlatko Kostanjevec

Ribolov ob prazniku Občine Markovci

ŠRD Markovci je na velikonočni ponedeljek v prelepem okolju ribnika v Prvencih organiziralo veliko ribolovno tekmovanje v lovu rib s plovcem za pokal občine Markovci. Na tekmi lahko sodelujejo samo občani občine Markovci ne glede na to, ali so člani ŠRD ali ne. Do leta 2015 se je tekmovanje odvijalo v ekipni obliki: vsaka vas je imela ekipo s štirimi tekmovalci. Nekateri so komaj in z veliko muko našli štiri ribiče tekmovalce, ki so bili pripravljene tekmovalci kot predstavniki svoje vasi, v nekaterih drugih vaseh

pa je bilo kar nekaj zainteresiranih, ki zaradi ekipnega sistema niso mogli tekmovali. Vodstvo ŠRD je prislunilo željam in omogočilo nastop vsem, ki so zainteresirani, da se s svojo aktivno prisotnostjo vključijo v praznovanje občine Markovci.

Na tekmi je bolj ali manj uspešno sodelovalo 33 ribičev tekmovalcev, ki so zastopali sedem vasi občine Markovci, iz dveh vasi pa ni bilo tekmovalca. Po triurnem lovu so rezultati pokazali sledeče: 3. mesto je dosegel Janez Plošinjak iz Bukovcev s 24.600 kg, 2. mesto Jože Maj-

cenovič iz Markovcev s 26.920 kg, veliki zmagovalec ribiškega tekmovanja za pokal Občine Markovci pa je postal Miran Ljubec iz Zabovcev s 34.460 kg. Pokale je podelil podžupan Občine Markovci, g. Zvonko Črešnik.

Zmagovalec je ob prejemu dejal: »Vesel sem zmage in osvojenega prvega mesta. Res, šlo mi je bolje, kot sem pričakoval.«

Branko Kostanjevec, predsednik ŠRD, se je pridružil pozitivni oceni tekmovanja: »Tudi ribiči smo se pridružili prazno-

vanju občinskega praznika ob polnoletnosti občine Markovci - eni sicer bolj, drugi manj uspešno. Zadovoljen sem z udeležbo ribičev članov ŠRD in tudi z udeležbo ribičev, ki niso člani našega društva. Toplo ste povabljeni tudi v prihodnjem letu.«

Dobitnikom pokalov iskreno čestitamo, vsem ostalim pa se zahvaljujemo za sodelovanje in želimo več ribiške sreče prihodnje leto.

Ignac Habjanič, foto: Srdan Mohorič

Priprave na ribolov

Lovljenje s plovcem za pokal občine

Zmagovalec Miran Ljubec v družbi predsednika ribičev in podžupana občine Markovci

Lov na soma v ribniku v Prvencih

Tretji konec tedna v aprilu se je v Prvencih odvijal zelo odmeven, zanimiv in poln velikega pričakovanja dogodek - lov na soma pod vodstvom in mentorstvom člana ŠRD Markovci Stanka Rogina, ki ima s to vrsto lova obilo izkušenj in tudi zavirljive uspehe.

Som (silarus glanis) je največja evropska riba in v kolikor ima srečo in primerne življenjske pogoje, lahko zraste tudi v dolžino 3 m in več, doseže težo od 250 do 300 kg ter dočaka starost tudi do 100 let. Ima dolgo valjasto telo z velikimi usti, okrog katerih so trije pari brk in na vrhu glave majhne oči. V svojih ogromnih roparskih ustih ima več vrst različnih zob ter koščene plošče, ki mu služijo za drobljenje školjk in rakov ter lomljenje kosti ulovljenih rib. Po njegovem gibljivem telesu se razteza dolga plavut, ki sega

od sredine trebuha vse do repne plavuti. Hrani se pretežno z drugimi ribami, pogosto z mrhovino, vodnimi pticami in tudi s predstavniki svoje vrste. Som je namreč kanibal.

Som se drsti maja in junija, ko samec v vodnem rastlinju naredi nekakšno gnezdo, v katero samica odloži ikre, kjer jih samec čuva vse do izvalitve. Po nekaterih podatkih je lahko teh iker tudi do 30.000 na kilogram telesne teže samice. Edina sreča za ribiče je, da kasneje svoje potomce tudi sam uporablja za svojo prehrano.

Na lov se je prijavilo 14 ribičev v želji in upanju, da bo ravno enemu izmed njih uspelo uloviti soma, za katerim bo še nekaj dni v vodi ostala velika luknja. Dovoljeno je bilo loviti z dvema palicama in tisti, ki imajo več opreme, so to

izkoristili, ostali pa so lovili samo z eno. Lov se je pričel v petek, 21. aprila, ob 17. uri in bi se naj predvidoma končal v nedeljo ob 15. uri. Nepretrgoma bi naj lov trajal 48 ur. Ribiči so si postavili šotore za spanje in okolica ribnika je bila videti kot kakšen kamp na morju.

V vse to dogajanje se je nepovabljen vpletel mati narava in z izredno nizkimi temperaturami v petek in soboto v veliki meri pomagala ribam, ki ob takih pojavih mirujejo v svojem domovanju, tako rekoč zakrnijo, ne čutijo potrebe po hrani in tudi za vse ostale aktivnosti v vodi jim ni mar. Ulovljen je bil samo en som,

Iztok Kostanjevec s svojo trofejo

ki mu manjka kar centimetrov in kilogramov, da bi ga lahko smatrali za »kapitalca«. Ribiči so zaradi slabega vremena (nizka temperatura in tudi dež) tekmo predčasno končali v nedeljo ob 9. uri.

»Nad udeležbo smo bili presenečeni v pozitivnem smislu, vendar smo proti naravi vsi nemočni. Po vsej verjetnosti bomo v poletnih mesecih poskušali urediti še en organiziran odlov soma v upanju po boljšem vremenu in tudi uspešnejšem odlovu,« je ob zaključku povedal Branko Kostanjevec, predsednik ŠRD Markovci.

Ignac Habjanič, foto: Srdan Mohorič

4. memorialna tekma v lovu rib s plovcem

Ribiči ŠRD Markovci smo 2. maja 2017 organizirali spominsko ribolovno tekmo v čast in spomin na svoje pokojne člane. Tekme se je v lepem, a malo vetrovnem vremenu udeležilo 49 ribičev. To je bil že 4. memorial po vrsti in tekma za veliki prehodni pokal ŠRD Markovci. Podeljen je bil tudi prehodni pokal za najtežjo ribo. S tekmo smo se spomnili naših prerano umrlih članov: Petra Kovarčiča in Alojza Kosca iz Prvencev, Martina Meznariča iz Markovcev ter Janeza Kukovca in Janeza Horvata iz Bukovcev.

Pokale za tekmo je sponzoriralo podjetje Zemeljska dela s. p. Tone Plošinjak iz Male vasi. Zmagovalec 4. memorialne tekme ter dobitnik velikega prehodnega

pokala je postal Ivan Lesjak, ki je ulovil 31,780 kg rib. Polde Perger, ki je ulovil 25,500 kg rib, je osvojil drugo mesto, tretji pa je bil Darko Vukovič s 23,480 kg ulovljenih rib. Prehodni pokal za najtežjo ribo je podelila ga. Dragica Meznarič, prejel pa ga je Maks Sakelšek. Ulovljen krap je tehtal 11,380 kg. Iskrene čestitke vsem dobitnikom pokalov!

Ivan Lesjak, dobitnik velikega prehodnega pokala: »Z dosežkom sem na najlepši način počastil spomin na preminule člane in prijatelje. Zadovoljen sem z doseženim uspehom. Očitno se je tudi meni nasmehnila ribiška sreča.«

Maks Sakelšek, dobitnik pokala za najtežjo ribo: »V tako številčni in kvalite-

tetni konkurenci, kot je bila na tekmi, sem z doseženim uspehom več kot zadovoljen. S krapom sem zelo lepo ravnal in upam, da me ponovno obišče na tekmi za carja.«

Branko Kostanjevec, predsednik ŠRD Markovci: »S tako številčno udeležbo smo ribiči pokazali, da je spomin na pokojne člane še vedno živ in ohranjali ga bomo še v naprej.«

Dragica Meznarič: »Lepo se mi zdi, da se ribiči prav vsako leto s to prireditvijo spomnijo pokojnih članov svojega društva in na ta način obudijo spomin na njih.«

Dober prijem!

Ignac Habjanič, foto: Srdan Mohorič

Dobitnik prehodnega pokala je Ivan Lesjak, ob njem še Polde Perger in Darko Vukovič. Najtežjo ribo je ujel Maks Sakelšek.

Sprejem najmlajših občanov

18. aprila je bilo v poročni občinski dvorani nadvse živahno. Župan Občine Markovci Milan Gabrovec je tudi letos

pred praznovanjem občinskega praznika povabil najmlajše občane – novorojence, rojene v letu 2016, s starši na sprejem

v občinsko stavbo. Kar 47 novorojenih otrok je bilo v minulem letu. Da bi zrasi v zdrave in zavedne Markovčane in Slo-

vence, so na srečanju poleg manjše knjižne pozornosti prejeli tudi sadiko lipe, medovito drevo in simbol slovenstva.

Marinka Bežjak Kolenko

Nagovor podžupana

Na sprejemu se je zbralo 47 novorojencev.

Vsak novorojenec je prejel lipo, simbol slovenstva.

Društvom in organizatorjem prireditvev

Spoštovani,

ker želimo, da je dogajanje v naši občini vidno tako na **lokalni televiziji SIP TV** kot v **občinskem časopisu List iz Markovcev**, vas pozivamo, da ob organizaciji vaše prireditve obvestite tudi vodstvo SIP TV in Uredniški odbor občinskega časopisa. Žal se večkrat zgodi, da prireditve spolzi ravno zaradi slabe komunikacije in obveščanja.

Prilagamo kontaktne podatke obeh medijev:

SIP TV - Branko Veselič: 041 618 044, info@siptv.si

UREDNIŠKI ODBOR - Irena Pukšič, predsednica: 031 349 296, irena.puksic5@gmail.com ali markovski.list@gmail.com

Želimo, da dogajanje spremlja čim širši krog gledalcev in poslušalcev, zato **PRAVOČASNO** poskrbite, da bo obvestilo o prireditvi prišlo tudi v roke medijem.

Rok za oddajo gradiva za List iz Markovcev je **20. JUNIJ 2017**. Pošljite ga na markovski.list@gmail.com. Kot ste lahko opazili, v vsaki številki objavimo tudi **PRIREDITVENIK**; posredujte nam osnovne informacije o dogodku za prihodnje mesece. Želimo vam veliko energije in idej pri snovanju prireditvev.

SIP TV IN Uredniški odbor Lista iz Markovcev

EMITT d.o.o.

TRGOVINA IN STORITVE

Stojnci 19, 2281 Markovci

T:02/7888160, F:02/7888161, M: 031/224-660

www.emitt.si, info@emitt.si

Velika izbira notranje in zunanje razsvetljave po ugodnih cenah!

LIST IZ MARKOVCEV je glasilo občine Markovci, ki glasilo tudi izdaja.
Uredniški odbor: Ivan Golob, Patricija Majcen, Anton Majerič, Marija Prelog in Alenka Domanjko Rožanc. **Odgovorna urednica:** Irena Pukšič.
Lektoriranje: Alenka Domanjko Rožanc.
Grafična priprava in tisk: Evrografis d.o.o., Maribor.
 Natisnjenih 1250 brezplačnih izvodov.
Naslov uredništva: Markovci 43, 2281 Markovci. **Telefon:** 02 788 88 80.
Spletni naslov: www.markovci.si.
<https://www.facebook.com/ObcinaMarkovci>

Ponujamo široko paleto medicinskih pripomočkov na naročilnico.

Nova Reha
 Prodaja, izposoja in servis medicinskih pripomočkov

Mlinska cesta 1A, Ptuj GSM: 070 74 99 73 e-mail: info@novareha.si
 Tel/Fax: 02 782 01 06 Servis: 070 40 77 79 www.novareha.si

La Siesta

INDUSTRIJSKA CONA MARKOVCI
 KAVARNA • HRANA • KLUB

MALICE
PON-PET
10 -14h

DOSTAVA
 MALIC PO
 DOGOVORU
041 508 611

zabavo z DJ-i
vsak petek in soboto
20 - 04h

VLASTA TOPOLNIK S.P. | NOVA VAS PRI MARKOVCIH 10B | 2281 MARKOVCI

STRELEC d.o.o.
 PREVOZNIŠTVO IN ZEMELJSKA DELA

Janko STRELEC

Stojnci 122, 2281 Markovci
 TEL.: 02/ 766 37 71, GSM: 041 651 521

- gradbena mehanizacija
- prevoznništvo
- izposoja kompresorjev
- tlakovanje
- zidanje in betoniranje ograj in opornih zidov
- izdelava in priklopi kanalizacij

OBMOČNA GASILSKA
 ZVEZA PTUJ in
 PROSTOVOLJNO GASILSKO
 DRUŠTVO ZABOVCI

vas vabita na

21. DAN GASILCEV
OBMOČNE GASILSKE
ZVEZE PTUJ
 in
90-LETNICO DRUŠTVA,

ki bo v soboto, 3. junija 2017,
 ob 16. uri v Športnem parku Zabovci.

Slavnostni govornik bo župan
 občine Markovci, Milan Gabrovec.

Po končanem uradnem delu vas bo
 zabaval ansambel Mladi gamsi.

Vabljeni!

Praznično dogajanje v Prvencih in Strelcih

Kljub čemernemu aprilskemu vremenu sta vaška odbora, gasilci in vaščani Prvencev, Strelcev in Novega Jorka minulih prazničnih poskrbeli za veliko športnih in drugih dogodkov za sprostitev in druženje vaščanov omenjenih vasi. Pričelo se je z rezjo vaških brajd, nadaljevalo pa z blagoslovom velikonočnih jedil pri Buhčovi kapeli, kjer so se ženam in dekletom pridružili možje. Ti so z »nabijačami« popostrili blagoslov, prav tako pa so tudi mladi iz vseh treh vasi s pokanjem oznanjali praznik velike noči. Zbralo se je kar nekaj »karabitnih pokačev« z 200 litrskimi sodi na športnem igrišču, ob tem pa so poskrbeli tudi za dober golaž. Pokalo je vse dni in noči praznika, kar je bilo hkrati prijetno druženje sovaščanov.

Vaški odbor je po veliki noči z novimi zastavami okrasil vas in s tem naznanil pričetek praznovanja občinskega praznika. V sklopu vseh prireditev, ki so se dogajale po celotni občini, je v Prvencih bilo organizirano tradicionalno gasilsko tekmovanje Liga 2017 v hitrostni vaji s sedmimi gasilci. Prvo mesto v moški ekipi so dosegli člani iz PGD Žamenci, drugo

Prvenski pionirji so v Stojncih osvojili prvo mesto. Foto: Marko Kašman

Mladi godbeniki so se po zaigrani budnici zazibali na igralih.

Foto: Ivan Golob

člani PGD Polenšak in tretje mesto člani PGD Nova vas pri Markovcih. V konkurenci članic so bile prve članice PGD Gajevci-Placerovci, drugo mesto članice PGD Sobotinci in tretje mesto članice iz PGD Mezgovci.

Po hidrantni tekmi so se pomerili še pionirji in dosegli naslednja mesta: prvo mesto pionirji PGD Spuhlja, drugo mesto Prvenci-Strelci in tretje mesto Gajevci Placerovci. V konkurenci pionirk je zmagala

ekipa iz PGD Stojnci. V Stojncih je bilo prav tako pionirsko tekmovanje za pokal sv. Florjana, kjer so naši pionirji zasedli prvo mesto. Prejeli so pokal in kipec sv. Florjana.

Na predvečer praznika dela smo v Prvencih postavili majsko drevo, vsakoletni kres pa so to leto zakurili v Strelcih. Vaški odbor Strelci je skupaj z vaščani pripravil pravo zabavo, ki se je udeležilo veliko vaščanov iz vseh treh vasi. Prvega

maja dopoldan smo uživali v taktih naše markovske godbe z vzklikom »Živel 1. maj!«.

Zaradi slabega vremena pa smo morali prestaviti termin tekmovanja v balinanju, ki je bilo predvideno 27. aprila. Vabilo bomo objavili in razposlali vsem društvom v naši občini. V ekipi so potrebni le trije tekmovalci. Tekma je zelo lahka in zanimiva. Vabljeni k sodelovanju!

Ivan Golob

Mladinci PGD Bukovci na kvalifikacijah za gasilsko olimpijado

Mladi gasilci so nam v ponos. Še posebej to velja za mlade tekmovalne enote iz PGD Bukovci. Več kot 35 jih rado zahaja v gasilski dom. Pionirji, pionirke in mladinci iz PGD Bukovci smo se preko izbirnih tekmovanj na nivoju območne gasilske zveze iz Podravske regije uvrstili na državno tekmovanje, ki je bilo 12. junija lani. Prav vse ekipe so dosegle odlične rezultate. Ekipi mladincev se je s 4. mestom uspelo uvrstiti na dodatne kvalifikacije za gasilsko olimpijado, ki bo meseca julija v Avstriji.

S tem uspehom mladine vsekakor nismo zaspali na lovorikah. Z vodstvom društva, mentorji in trenerjem smo naredili načrt priprav za izbirno tekmovanje. Pričeli smo že januarja. Ker nam hladni zimski meseci niso dopuščali vaj na prostem, smo se kondicijsko pripravljali v naši

tedensko. Zagnanost, znanje ter spretnost tekmovalcev so bile odlične.

Bližal se je datum uradnega treninga na stadionu v Slovenski Bistrici, 8. april. Zbrana je bila že velika množica najboljših slovenskih gasilskih ekip in tudi mi, mladi iz PGD Bukovci, smo se jim pridružili. Pred vsemi je bil enak cilj – udeležba na gasilski olimpijadi. Sprva smo izvedli vajo z ovirami, nato štafeto z ovirami. Znali smo unovčiti svojo pripravljenost in tako zmagali na uradnem treningu.

Zadovoljni s pokazanim smo se vrnili v Bukovce. Ob pogostitvi smo analizirali naše delo ter dodali podrobnosti k našemu največjemu uspehu. Do kvalifikacij je ostalo še 14 dni in delati smo morali še bolj intenzivno. Kljub vsem drugim šolskim in obšolskim obveznostim smo treninge izvedli popolno, le muhasto aprilsko vre-

je bilo tudi nekaj treme in strahu, a smo ju skupaj z mentorji in trenerjem uspešno odpravili. Ob prihodu smo si ogledali prizorišče ter v nadaljevanju ogreli. Sledil je naš nastop. Prav v tem trenutku nam vreme ni bilo naklonjeno, vendar se tega nismo ustrašili. Bili smo popolna ekipa. Izvedba vaje na ovirah je bila opravljena z najboljšim časom med vsemi ekipami. Pred nami je bila še štafeta z ovirami, ki je bila opravljena hitreje kot na uradnem treningu. V nadaljevanju smo si ogledali izvedbe vaj drugih ekip. Vedeli smo, da je konkurenca zelo močna, sestavljena iz tekmovalcev, za glavo večjih od nas ter z izkušnjami iz gasilskih olimpijad. Mimogrede, tudi naša ekipa je sestavljena iz tekmovalcev, ki so bili državni prvaki in podprvaki.

Čakanje, čakanje ... in končno postroj ekip ter razglasitev rezultatov. Tretje mesto so dosegli Zrečani, drugo mesto Bukovčani in prvo PGD Drenov grič - Lesno Brdo. »Ne, ne, ne,« smo vsi rekli, »le korak smo bili prekratki, samo 17 stotink!«

Žalostni, da nam ni uspelo tako velikega meta, hkrati pa ponosni, da smo ga gasilsko prenesli. »Mentor, mi smo srečni poraženci,« so rekli prav vsi tekmovalci. In tukaj se žal končajo naše želje o gasilski olimpijadi.

Zagotovo gre zahvala vsem tekmovalcem, ki so garali dolga tri leta, njihovim

staršem za podporo ter mentorjem in trenerju. Uspehi ne pridejo čez noč, treba jih je počasi vzgajati v prave gasilske borce. Tej generaciji ni uspelo, bo pa kateri naslednji. V mladinski ekipi, ki se je udeležila kvalifikacij, so bili naslednji tekmovalci: SANELA BEZJAK, DAVID VALANT, MATIJA FIŠINGER, NIKO KOSTANJEVEC, JAN FORŠTNARIČ, DANEJ RIŽNAR, ŽAN GLAŽAR, SIMON VAJDA, MARKO KOVAČEC in BLAŽ BRATUŠA. Mentorja ter gonilna sila sta bila JANKO in VALERIJA FIŠINGER. Kondicijski trener je bil STANKO BEZJAK. Ekipo so podpirali tudi drugi člani društva.

Z vodenjem mladine v PGD Bukovci bomo tako intenzivno nadaljevali tudi

športni dvorani v Bukovcih. Dobivali smo se 2- do 3-krat tedensko. Dobra volja, motivacija in skupna želja po uspehu nam je dajala nove moči, novo energijo. Treningi so bili včasih zelo naporni. V mesecu marcu smo svoje znanje prenesli na teren v Stojnce, kjer smo imeli postavljeno progo. Tudi vaje zunaj so potekale 2- do 3-krat

me nam ni bilo večkrat naklonjeno. Vadili smo v vsakem vremenu, saj smo morali biti pripravljeni na vse razmere.

Prišel je dan odločitve. S podporo ter najboljšimi željami staršev, vodstva društva, vodstva OGZ Ptuj ter vseh prijateljev gasilstva smo se odpravili na glavno tekmovanje v Slovensko Bistrico. Prisotne

vnapej. Zavedamo se, da so to tisti člani, ki nas bodo čez čas zamenjali. Naj imajo lepo tlakovano gasilsko pot in naj svoje znanje ter sposobnosti prenašajo na mlajše gasilske rodove.

Z gasilskim pozdravom NA POMOČ!

Valerija Fišinger, vodja mladine PGD Bukovci

Nagrajenci akcije Ocenjevanje okolja 2016 Turističnega društva Občine Markovci

Družina Šilak iz Nove vasi 24 b

Družina Strelec iz Strelcev 12

Družina Plohl iz Sobotincev 11

Družina Meglič iz Zabovcev 4 d

Družina Kostanjevec iz Bukovcev 98

Družina Kirbiš iz Markovcev 13

Družina Horvat iz Stojncev 55

Družina Golob iz Prvencev 1b

Naj kmetija je kmetija družine Slana iz Nove vasi 41.

Naj objekt leta 2016 je poslovni objekt Spirala.

PRIREDITVENIK junij, julij 2017:

sobota, 3. junija, ob 16. uri

svečanost ob 21. dnevu gasilcev OGZ Ptuj in 90-letnici PGD Zabovci, Športni park Zabovci

nedelja, 11. junij, ob 9.00

gasilsko tekmovanje za pokal vasi Bukovci, Športni park Bukovci

sobota, 17. junija

skupno druženje krvodajalcev (prijave sprejemata Valerija Šmigoc in Marija Prelog)

sobota, 17. junija, ob 15. uri

31. Korantov pokal, Športni park Bukovci

sobota, 17. junija, ob 6. uri

košnja na star način v Šturmovcih, Konjeniško društvo Nova vas pri Markovcih

nedelja, 18. junija, ob 13. uri

Izidorjevo v Novi vasi, srečanje traktoristov, konjenikov in starodobnikov, Konjeniško društvo Nova vas pri Markovcih

nedelja, 18. junija, ob 15. uri

slavnostna prireditev ob 40. obletnici ustanovitve Športnega društva Bukovci, Športni park Bukovci

četrtek, 22. junija, od 7. do 11. ure

krvodajalska akcija, Oddelek za transfuzijo krvi v Bolnišnici Ptuj

sobota, 24. junija, ob 14. uri

vaške igre med vaščani zaselkov Bukovcev, pri gasilskem domu

nedelja, 25. junija

gasilsko tekmovanje za pokal vasi Markovci

nedelja, 25. junija

pohod ob dnevu državnosti (Prosvetno društvo Prvenci-Strelci)

nedelja, 25. junija, ob 17. uri

proslava ob dnevu državnosti (KUD KulTura)

četrtek, 29. junija, ob 15. uri

kolesarjenje po občini (Društvo podeželskih žena in deklet Občine Markovci)

sobota, 1. julija, ob 15. uri

prireditev Od zrna do kruha, prikaz žetve na star način v Prvencih (Prosvetno društvo Prvenci-Strelci)

sobota, 1. julija, ob 15. uri

praznovanje ob 10. obletnici otvoritve vaško-gasilskega doma Markovci in srečanje zdajšnjih in nekdanjih vaščanov